

**KOMPLEKSOWE ZAGOSPODAROWANIE TARASÓW
ZAMKU KSIĄŻĄT POMORSKICH W SZCZECINIE**

Nazwa inwestycji

**ZAMEK KSIĄŻĄT POMORSKICH W SZCZECINIE
ul. Korsarzy 34, 70 – 540 Szczecin**

Zlecający

obręb 1037 Szczecin Śródmieście, gmina: Miasto Szczecin,
dz. ew. 7/35, woj. zachodniopomorskie

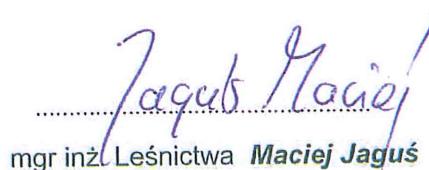
Lokalizacja

**WYKONANIE INWENTARYZACJI DRZEW
I KRZEWÓW NA POTRZEBY UZYSKANIA POZWOLENIA
NA WYCINKĘ**

Nazwa opracowania

Sierpień 2020 r.

Wykonano

mgr inż. Leśnictwa **Maciej Jagus**

Opracowanie wykonał

I. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania są zadrzewienia i zakrzewienia na działce ewidencyjnej nr 7/35 położonej w obrębie Szczecin Śródmieście, porastające skarpę północną przy Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie.

II. Cel opracowania

Celem opracowania jest wykonanie inwentaryzacji drzew i krzewów, wraz z pełną dokumentacją opisową i fotograficzną, przewidzianych do usunięcia w związku z inwestycją pn. „Kompleksowe zagospodarowanie tarasów Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie”. Celem tej inwestycji jest odtworzenia tarasów renesansowych na północnej skarpie Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie, w ramach której mają m.in. być wprowadzone nowe nasadzenia drzew i krzewów zgodnie z opracowanym projektem.

Podstawą do wykonania niniejszej dokumentacji jest opracowanie firmy COMPONO Sp.z o.o. ze Szczecina pn. „*Projekt zieleni*” z grudnia 2015 roku. Opracowanie to określa na jakim obszarze drzewa i krzewy mają zostać usunięciu w związku z istniejącą kolizją do projektu zagospodarowania obszaru skarpy północnej. Obszar ten został m.in. zobrazowany w „*Projekcie zieleni*” na załączonym rys. nr 7, na którym to zaznaczono wszystkie drzewa i krzewy konieczne do usunięcia.

Niniejsza dokumentacja inwentaryzacyjna ma stanowić załącznik do wniosku kierowanego do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie o wydanie decyzji na usunięcie kolidujących z projektem drzew i krzewów.

III. Metodyka prac

Przeprowadzona inwentaryzacja terenowa drzew polegała na:

- ponumerowaniu farbą wszystkich drzew przewidzianych do usunięcia,
- określenie nazwy gatunkowej drzew,
- pomiar obwodu drzew na wysokości 1,3 m,
- krótki opis drzewa z uwzględnieniem najistotniejszych cech budowy, stanu zdrowotnego, żywotności, chorób, wad i uszkodzeń oraz oddziaływanie i wpływu na bezpieczeństwo ludzi,
- wykonaniu poglądowej dokumentacji fotograficznej każdego drzewa,
- naniesienie na mapę sytuacyjną lokalizacji zainwentaryzowanych drzew,
- sporządzenie tabelarycznego opisu.

Przeprowadzona inwentaryzacja terenowa krzewów polegała na:

- ponumerowaniu krzewów przewidzianych do usunięcia numerami opisanymi na karteczkach i zawieszonymi na krzewach,
- określenie nazwy gatunkowej krzewów,
- określenie zajmowanej przez krzewy powierzchni,
- wykonaniu poglądowej dokumentacji fotograficznej każdej grupy krzewów,
- naniesienie na mapę sytuacyjną lokalizacji zainwentaryzowanych krzewów.

IV. Wyniki opracowania

1. Drzewa

W trakcie inwentaryzacji zadrzewień na skarpie północnej wyznaczono i opisano pięćdziesiąt sześć drzew na obszarze przewidzianym do zagospodarowania na tarasy renesansowe oraz dwa drzewa na obszarze sąsiadującym od strony zachodniej, które ze względu na stan zdrowotny i zagrożenie jakie stanowią dla otoczenia powinny być wycięte. Łącznie wyznaczono i opisano 58 drzew. Inwentaryzację drzew przeprowadzono zgodnie z obowiązującymi zasadami. Pomiar obwodu drzew wykonano na wysokości 1,3m od ziemi licząc wysokość od najwyższego miejsca styku drzewa z gruntem. Drzewa podwójne i rozwidlone, jeżeli rozwidlenie miało miejsce poniżej 1,3 m od ziemi, mierzono jako odrębne drzewa. Dla każdego drzewa wykonano obszerną dokumentację fotograficzną, z której do opracowania wybrano po dwie najbardziej reprezentatywne fotografie.

Najistotniejsze cechy drzew i ich stan zdrowotny oraz oddziaływanie na otoczenie wraz z obwodem pni opisano w tabelarycznym zestawieniu „VIII Wykaz zinwentaryzowanych drzew do usunięcia wraz z opisem”.

2. Krzewy

Inwentaryzację krzewów przeprowadzono wg faktycznego stanu na gruncie. Wyodrębniono i opisano 17 obiektów w postaci pojedynczych egzemplarzy i grupowych skupisk krzewów z dwóch gatunków: bez czarny i jaśminowiec wonny.

W ewidencji krzewów do usunięcia nie uwzględniono wykazanego w opracowaniu „*Projekt zieleni*” firmy COMPONO płatu bluszczu zwyczajnego, ponieważ jako gatunek pnącza o formie płożącej się po ziemi, nie przekraczający 0,5 m wysokości nie spełnia kryterium krzewu*. W występującym płacie bluszczu pospolitego nie stwierdzono kwitnących osobników, które podlegały by ochronie gatunkowej.

Nie uwzględniono również wykazanego podrostu robinii akacjowej, ponieważ nie jest to gatunek krzewu tylko drzewa i podlega kryteriom określonym w Ustawie o ochronie przyrody dla gatunków drzewiastych. W związku z tym, że występujące odrośla robinii akacjowej nie przekraczają 65 cm obwodu na wysokości 5 cm nad ziemią**, drzewa takie można wyciąć bez konieczności zgłoszenia potrzeby ich usunięcia do Organu wydającego Decyzję. W związku z tym nie ujęto ich w opracowaniu.

Stwierdzona w trakcie inwentaryzacji ilość i powierzchnia krzewów jest większa niż wykazana w *Projektie zieleni*, ponieważ część wyciętych kilka lat temu w pierwszym etapie cięć pielęgnacyjnych krzewów bzu czarnego wypuściła odrośla, z których wyrosły krzewy. Zestawienie krzewów zawarte jest w tabeli „Wykaz krzewów przewidzianych do usunięcia”.

V. Wykaz krzewów przewidzianych do usunięcia.

Numer krzewu	Gatunek krzewu	Zajmowana powierzchnia [m ²]	Opis krzewów
1	bez czarny	24	Kilka stykających się ze sobą grup krzewów bezpośrednio przy promenadzie
2	bez czarny	6	Zwarta kępa krzewów.
3	bez czarny	4	Zwarta grupa wyrośniętych krzewów.
4	bez czarny	12	Rozłożysta grupa wyrośniętych krzewów przy promenadzie obok schodów.
5	bez czarny	4	Młode odroślowe krzewy rosnące w grupie.
6	bez czarny	10	Kilka pojedynczych krzewów sąsiadujących ze sobą.
7	bez czarny	2	Pojedynczy młode krzewy odroślowe.
8	bez czarny	8	Luźna grupa kilku pojedynczych rozrośniętych krzewów pochodzenia odroślowego.
9	bez czarny	3	Pojedynczy młody odroślowy rozłożysty krzew.
10	bez czarny	12	Grupa kilku pojedynczych oraz odroślowych bukietów krzewów stykających się ze sobą.
11	bez czarny	5	Kilka luźno rozmieszczonej pojedynczych przerzedzonych krzewów.
12	jaśminowiec wonny	18	Rozłożysty płat jaśminowca składający się z gęsto rosnących starych osobników jak i młodych pędów wyrastających odroślowo.
13	bez czarny	24	Płat gęstych i luźniej rozmieszczonej krzewów porastający skarpę, zwarty jak i przerzedzonych.
14	bez czarny	5	Dwa wyrośnięte krzewy przylegające do siebie.
15	jaśminowiec wonny	21	Zwarte płaty jaśminowca składający się z gęsto rosnących starych osobników jak i młodych odrośli.
16	bez czarny	5	Grupa niewielkich 4 krzewów przerastających miejscowością płat jaśminowca.
17	bez czarny	12	Duży, wysoki, rozłożysty i okazały krzew.
		175 m ²	

3. Drzewa do przesadzenia

W „Projekcie zieleni” wskazano do przesadzenia 5 drzew z rodzaju śliwa (*Prunus sp.*) i płat bluszczu zwyczajnego (*Hedera helix*). Inwentaryzacja w terenie wykazała obecność tylko 3 drzew śliwy, z których jeden jest zamierający i nie rokuje na udane przesadzenie. Tylko dwa egzemplarze kwalifikują się do przesadzenia, jednak ze względu na wiek ok. 10 lat i znacznie rozbudowany system korzeniowy przesadzenie wymagać będzie wykopania drzewka z dużą bryłą korzeniową przy zastosowaniu sprzętu mechanicznego (np. koparki), co może być kosztowne i ostatecznie nie daje pełnej gwarancji udatności po przesadzeniu.

Płat bluszczu pospolitego nie zakwalifikowano do przesadzenia z tego względu że porasta on podłoże, które jest gruzowiskiem powstały po zniszczeniu Zamku w trakcie działań wojennych w 1945r., pokrytym niewielką warstwą gleby mineralnej. System korzeniowy bluszczu jest głęboko wrośnięty pomiędzy kamieniste podłoże co uniemożliwia wykopanie całych roślin w celu przesadzenia.

VI. Wykaz drzew przewidzianych do przesadzenia.

L.p.	Nazwa rodzajowa	Dawny numer	Obecna oznaczenie	Opis
1.	Śliwa <i>(Prunus sp.)</i>	56	A	Stan zdrowotny zadowalający, ulistnienie lekko przywiedzione, pojedyncze suche pędy w koronie. Kwalifikuje się do przesadzenia. Obecne stanowisko dobre.
2.	Śliwa <i>(Prunus sp.)</i>	149	B	Stan zdrowotny bardzo dobry. Stanowisko prawidłowe. Przesadzenie niezasadne, ale możliwe.
3.	Śliwa <i>(Prunus sp.)</i>	148	C	Stan zdrowotny zły, drzewko silnie osłabione, ulistnienie od wierzchołka usychające, liczne martwe pędy w koronie. Położenie w zbyt dużym zacienieniu. Przesadzenie zasadne, ale o słabych rokowaniach na udatność.
4.	Śliwa <i>(Prunus sp.)</i>	29	-	Brak drzewka w terenie
5.	Śliwa <i>(Prunus sp.)</i>	67	-	Brak drzewka w terenie

VII. Definicje i odnośniki

* **Krzew** – niebędąca pnączem wieloletnia roślina drzewiasta o zdrewniałej łodydze, która od nasady rozgałęzia się na wiele zdrewniałych pędów równorzędnych. W przeciwieństwie do drzew, u krzewów brak osi głównej – pnia, a także korony.

W klasyfikacji Raunkiæra krzewy zaliczane są do fanerofitów, przy czym w zależności od osiąganej wysokości wyróżnia się duże krzewy o wysokości przekraczającej 2 m jako mezofanerofity i krzewy o wysokości poniżej 2 m określane jako mikrofanerofity. Małe krzewy o wysokości poniżej 0,5 m to krzewinki, w klasyfikacji Raunkiæra – chamefity.

Fanerofity (jawnopączkowe) – są to trwałe rośliny, przeważnie o pędach zdrewniałych z zimotrwałymi pąkami odnawiającymi, umieszczonymi wyżej niż 50 cm nad powierzchnią podłoża. Wśród nich można wyróżnić megafanerofity, czyli drzewa, oraz nanofanerofity, czyli krzewy, wyróżnia się również epifity.

Chamefity (niskopączkowe) – należą tu krzewinki o pędach zdrewniałych (chamefity zdrewniałe) i trwałe rośliny zielne (chamefity zielne) o pąkach umieszczonych na pędach nie wyżej niż 50 cm nad podłożem, chronionych zwykle przez pokrywę śnieżną.

** Art. 83f. 1. Przepisów art. 83 ust. 1 (Ustawa o ochronie przyrody) nie stosuje się do:

- 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²;
- 3) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew;

Źródło danych pl.wikipedia.org

VIII. Wykaz zinwentaryzowanych drzew do usunięcia wraz z opisem.

Nr drzewa	Gatunek drzewa	Obwód pnia [cm 1,3m]	Krótki opis drzewa	Ocena stanu
1	2	3	4	5
1.	wiąz szypulkowy	121	Lokalizacja bezpośrednio przy murze oporowym schodów prowadzących na promenadę, lekko przechylone w kierunku schodów, odsłonięta sztywa korzeniowa i korzenie od strony dołu skarpy. Dolne gałęzie w przeszłości podcięte kilkudziesiąt centymetrów od pnia z widocznymi śladami zgnilizny wewnętrznej, część z nich obecnie całkowicie martwa. Drzewo przygluszone, korona jednostronna, przerzedzona z licznymi suchymi gałęziami i pojedynczymi martwymi konarami w dolarnej części. Odsłonięta, niestabilna bryła korzeniowa.	Drzewo osłabione, stan zdrowotny dobry.
2.	klon jawor	102	Lokalizacja na stronie skarpie, pochodzące odroślowe odsłonięta sztywa korzeniowa i korzenie na długości ponad 1m. Pień w odziomku wygięty, drzewo odchylone od pionu w kierunku wschodnim. Korona nieregularna, rozwinięta jednostronnie, nisko osadzona, dolny konar silnie rozbudowany z gałęziami dotykającymi skarpy. Przy rozwidleniu korony widoczne 2 zabitki martwicowe ze zgnilizną twardą – ślady po odciętych gałęziach.	Drzewo o obniżonej stabilności, żywotność dobra.
3.	jesion wyniosły	146	Lokalizacja u podstawy skarpu, przy ciągu komunikacyjnym prowadzącym na schody. Drzewo przechylone w bok w kierunku pn-wsch. Na ok. 4 m pień rozwidlony na 3 konary. Na pniu ślady po odciętych i oblamanych gałęziach w postaci niezarośniętych zepsutych sęków ze zgnilizną wewnętrzna. Korona rozluźniona z licznymi gałęziami i pędami. Podejrzanie występowania zgnilizny w odziomkowej części pnia.	Drzewo o obniżonej stabilności, żywotność dobra.
4.	robinia akacjowa	182	Lokalizacja u podstawy skarpu, pochodzące odroślowe, bliźniacze drzewo z nr 5, rozwidlone na 0,7m. Pień silnie odchylony od pionu, w siodelku pomiędzy drzewami głębokie pęknięcie - szczelina z widoczną zgnilizną wewnętrzną, niebezpieczna, niebezpieczenstwo powstania rozworu. Odziomek ze śladami po odciętych bliźniaczych pniach z widoczną zgnilizną przyrdzeniową. Na pniu ślady po odciętych konarach, na wysokości ok. 4-5m gruby boczny konar wyrastający z pnia prostopadle w bok o niekorzystnym oddziaływaniu na stabilność drzewa. Na pniu liczne pędy przybyszowe. Korona silnie przerzedzona, ulistnienie kepckowe, defoliacja ok. 70%, liczne suche gałęzie i konary, zamierajaca. Drzewo pozbawione staryki, niestabilne.	Zamierające, bardzo niebezpieczne, zagrożenie przez przewrócenie lub złamania na alejkę spacerową, spadające suche gałęzie.
5.	robinia akacjowa	228	Lokalizacja u podstawy skarpu, pochodzące odroślowe, bliźniacze drzewo z nr 4. Pień silnie odchylony od pionu. Odziomek łączący drzewa z wadami i zgnilizną jak przy drzewie nr 4. Na pniu zabitki martwicowe do wys. ok. 1,5m przechodząca dalej w zarośniętą listwą. W miejscu rozwidlenia drzew zgnilizna podstawy pnia. Na pniu liczne pędy przybyszowe. Korona silnie przerzedzona, z ulistnieniem kepckowym miejscami silnie zredukowanym, defoliacja ok. 80%, liczne suche gałęzie i konary, zamierajaca! Gałęzie pozbawione żywych pędów. Drzewo niestabilne, podatne na złamania.	Zamierające, bardzo niebezpieczne, możliwe złamania drzewa lub odrypu pnia na alejkę spacerową, spadające suche gałęzie.

<i>I</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
6. robinia akacjowa	174	Lokalizacja u podstawy skarp, pochodzenie odroślowe. Drzewo rozwidlane na dwa pnie na wysokości o. 1,6m. odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. Na pniu zabitka martwicowa na wys. o. 1,2 m. W odziomku sęk po odciętej bocznej odnodze pnia ze śladami zgnilizny. Korona jednostronnie rozwinięta, silnie ugąłziona od strony alejki spacerowej, osłabiona, przerzedzona z defoliacją 30%. W koronie suche gałęzie i konary oraz ślady po obłamanych gałęziach i konarach.	Lokalizacja dół skarpy, bezpośrednio obok schodów prowadzących na promenadę przy Zamku. Drzewo przygłożuszone z azurową koroną, pod osłoną sąsiednich wysokich drzew, w niekorzystnych warunkach oświetlenia. Korzenie wrastają pod mur oporowy schodów, mogąc naruszyć trwałość konstrukcji.	Osłabione, niebezpieczne, zagrożenie złamania konarów na alejkę, zachwiana statyka.
7. klon jawor	103	Lokalizacja na środku skarpy, pochodzenie odroślowe, bliźniacze z drzewem nr 9, wyraстаjące z jednego odziomka i rozwidlane na dwa pnie na wysokości 0,2 m. Od odziomka do wysokości 0,8m zarastająca zabitka martwicowa z widocznymi na dole śladami zgnilizny. Odsłonięta sztywa korzeniowa i system korzeniowy na długości ok. 1,5 m. Korona jednostronnie rozwinięta sztywa ulec złamaniu w kierunku schodów.	Lokalizacja na środku skarpy, pochodzenie odroślowe, bliźniacze z drzewem nr 9, wyrastające z jednego odziomka i rozwidlane na dwa pnie na wysokości 0,2 m. Od odziomka do wysokości 0,8m zarastająca zabitka martwicowa z widocznymi na dole śladami zgnilizny. Odsłonięta sztywa korzeniowa i system korzeniowy na długości ok. 1,5 m. Korona jednostronnie rozwinięta sztywa ulec złamaniu w kierunku schodów.	Osłabione, stan zdrowotny dobry, zagraża konstrukcji.
8. robinia akacjowa	146	Lokalizacja na środku skarpy, pochodzenie odroślowe, bliźniacze z drzewem nr 9, wyrastające z jednego odziomka i rozwidlane na dwa pnie na wysokości 0,2 m. Od odziomka do wysokości 0,8m zarastająca zabitka martwicowa z widocznymi na dole śladami zgnilizny. Odsłonięta sztywa korzeniowa i system korzeniowy na długości ok. 1,5 m. Korona jednostronnie rozwinięta sztywa ulec złamaniu w kierunku schodów.	Lokalizacja na środku skarpy, pochodzenie odroślowe, bliźniacze z drzewem nr 9, wyrastające z jednego odziomka i rozwidlane na dwa pnie na wysokości 0,2 m. Od odziomka do wysokości 0,8m zarastająca zabitka martwicowa z widocznymi na dole śladami zgnilizny. Odsłonięta sztywa korzeniowa i system korzeniowy na długości ok. 1,5 m. Korona jednostronnie rozwinięta sztywa ulec złamaniu w kierunku schodów.	Osłabione, statyka drzewa niesztablinne, umiarkowane niebezpieczne może ulec złamaniu w kierunku schodów.
9. robinia akacjowa	145	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodzenie odroślowe. Od odziomka do wysokości ok. 3 m liczne guzy i narośla na pniu z dużą ilością pędów przybyszowych, w tym wiele obumartych. Pień w odziomku z głębokimi nabiegami, pomiędzy nimi w szczeelinie pęknienie rdzeniowe pnia. Na 4 m rozwidlane na 3 pnie, z czego 2 silnie przechylone w kierunku alejki spacerowej. W miejscu zarośniętego pęknienia widoczne ślady zgnilizny wewnętrznej. Korona umiarkowanie przerzedzona z suchymi gałęziami i konarami. W koronie ślady po obłamanych konarach i gałęzach. Drzewo w wieku fizjologicznej dojrzałości w stanie powolnego zamierania.	Pochodnie odroślowe, lokalizacja u podstawy skarpy, pień w odziomku zdeformowany zarośniętym zabitkami po pęknieniach rdzeniowych. Szczelina odziomkowa z głęboką zarośniętą zabitką. Drzewo rozwidlane na dwa pnie na wysokości ok. 1,8 m, odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. W koronie liczne suche i zamierajace gałęzie i młode pędy. Korona nieregularna, chorągwiewkowata, rozwinięta jednostronnie, przerzedzona z defoliacją ok. 50%, znacznie przesunięty środek ciężkości drzewa. Ślady po obłamanych konarach i gałęzach. Wiek dojrzałości fiziologicznej.	Osłabione, statyka drzewa niesztablinne, umiarkowane niebezpieczne, możliwość złamania pnia i konarów na alejkę spacerową.
10. robinia akacjowa	212	Pochodnie odroślowe, lokalizacja u podstawy skarpy, pień w odziomku zdeformowany zarośniętym zabitkami po pęknieniach rdzeniowych. Szczelina odziomkowa z głęboką zarośniętą zabitką. Drzewo rozwidlane na dwa pnie na wysokości ok. 1,8 m, odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. W koronie liczne suche i zamierajace gałęzie i młode pędy. Korona nieregularna, chorągwiewkowata, rozwinięta jednostronnie, przerzedzona z defoliacją ok. 50%, znacznie przesunięty środek ciężkości drzewa. Ślady po obłamanych konarach i gałęzach. Wiek dojrzałości fiziologicznej.	Osłabione, statyka drzewa niesztablinne, umiarkowane niebezpieczne, możliwość złamania pnia i konarów na alejkę spacerową.	
11. robinia akacjowa	218	Pochodnie odroślowe, lokalizacja u podstawy skarpy, pień w odziomku zdeformowany zarośniętym zabitkami po pęknieniach rdzeniowych. Szczelina odziomkowa z głęboką zarośniętą zabitką. Drzewo rozwidlane na dwa pnie na wysokości ok. 1,8 m, odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. W koronie liczne suche i zamierajace gałęzie i młode pędy. Korona nieregularna, chorągwiewkowata, rozwinięta jednostronnie, przerzedzona z defoliacją ok. 50%, znacznie przesunięty środek ciężkości drzewa. Ślady po obłamanych konarach i gałęzach. Wiek dojrzałości fiziologicznej.	Osłabione, statyka drzewa niesztablinne, umiarkowane niebezpieczne.	

I	II	III	IV	V
12.	robinia akacjowa	156	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodnie odroślowe. Drzewo silnie przechylone w kierunku alejki spacerowej, niestabilne, nocno przesunięty środek ciężkości. Odziomek do wysokości ok. 1,2 m z otwartą zabitką martwicową ze śladami twardzej zmilizny i chodników owadzich, przysypyany warstwą gruzu. Od strony alejki spacerowej na wysokości ok. 6 m suchy boczny konar, na ok. 8 m kolejny konar zamierający z suchymi gałęziami. Korona rozwinięta jednostronnie chorągiewkowata przerzedzona, ślady po obłamanych gałęziach.	Drzewo osłabione, niestabilne, pozbowione naturalnej statyki, niebezpieczne, stanowi zagrożenie.
13.	klon zwyczajny	71	Lokalizacja w dolnej części skarpy na urwisku. Odsłonięta sztywa korzeniowa oraz system korzeniowy na długości ok. 1,5 m częściowo z uszkodzeniami mechanicznymi. Korona neregularna, jednostronnie rozwinięta od strony dołu skarpy. Obnizona stabilność drzewa w gruncie.	Żywotność dobra, osłabiona stabilność drzewa.
14.	robinia akacjowa	164	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodnie odroślowe. Pień w odziomku szablasto wygięty, na wysokości ok. 1 m śląd po odciętej odnodze pnia, ze ślada zgnilizny prowadzącej do sztywy korzeniowej i mogącej mieć wpływ na powstanie zgnilizny odziomkowej pnia. Korona rozwinięta jednostronnie z licznymi suchymi gałęziami i konarami, ślady po oblamanych gałęziach, widoczne rakurowate zmiany ze możliwą zgnilizną w górnej części korony przy rozwidleniu pnia na boczne konary. Drzewo nieznacznie odchycone od pionu.	Zachwiana statyka i stabilność drzewa, niebezpieczne możliwości złamania pnia i konarów.
15.	robinia akacjowa	132	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodnie odroślowe. Gleboka martwica wewnętrznej odziomkowej części pnia z miękką zgnilizną od odziomka do wysokości ok. 0,5 m. Pień szablasto wygięty, korona chorągiewkowata, jednostronna. Liczne suche i zamierające gałęzie w koronie w szczególności w jej dolnej części, ślady po oblamanych gałęziach. Drzewo odchycone od pionu, przechylone w kierunku alejki spacerowej.	Zachwiana statyka i mocno osłabiona stabilność drzewa, niebezpieczne; zgnilizna pnia.
16.	jesion wyniosły	103	Lokalizacja u podstawy skarpy, silnie przechylone w kierunku alejki spacerowej. Na pniu do wysokości ok. 6 m liczne ślady po odciętych gałęziach i konarach, w większości zablizzone w postaci guzów na pniu, pozostałe ze ślada zgnilizny wewnętrznej. Korona jednostronna, chorągiewkowata, przygluszona od wierzchołka, z licznymi suchymi i zamierającymi gałęziami. Defoliacja ok. 40%. W koronie zamierające i martwe tylce po odciętych gałęziach.	Oslabione, narażone na wywrócenie, złamanie, zachwiana statyka i stabilność drzewa.
17.	wiąz szypulkowy	198	Lokalizacja u podstawy skarpy. Drzewo pochodzenia odroślowego (w grupie drzew). Bardzo silnie przechylone w kierunku alei spacerowej. Nadewana bryła korzeniowa, osłabiona stabilność systemu korzeniowego, w odziomku zabitki martwicowe odsłaniające zgniliznę wewnętrzna pnia. Na wysokości ok. 1,7 m drzewo rozwidlane na 2 pnie. Na wysokości ok. 4 m ślady po odciętych konarach bocznych z rozległą zgnilizną wewnętrzna. Korona neregularna, rozluźniona i przerzedzona z licznymi suchymi gałęziami i konarami, liczne ślady po odciętych i oblamanych konarach nie zblizione ze zgnilizną wewnętrzną wewnątrz zepsutych sęków, miejscami zamierające końcówki pędów. Drzewo zwieszone na alejkę spacerową.	Oslabione, bardzo niebezpieczne, niestabilny pień pozbowione statyki, zgnilizna wewnętrzna możliwość samoistnego wywrócienia i złamania.

I	2	3	4	5
18. wiąz szypulkowy	131	Drzewo pochodzenia odroślowego (w grupie drzew) u podstawy skarpy. Do wysokości ok 1,1m rozległa zabitka martwicowa z głęboką zgnilizną wewnętrzną. Pień prosty, poniżej 1 m z wyrastającym pnem (nr 19), korona neregularna, przerzedzona z suchymi gałęziami i konarami, zamierające gałęzie i pędy u podstawy korony. Na pniu ślady po odciętych gałęziach zblizione w postaci guzów i niezabliżone ze zgnilizną wewnętrzną (ok. 12 m) ślady po oblamanych gałęziach.	Bocny pień drzewa wyraстаjący z drzewa nr 18 na wysokość ponizej 1m. Bardzo silne odchylone w kierunku bocznym, niebezpieczne przesunięty środek ciężkości, zwieszone na alejkę spacerową. Na pniu liczne dzikie pędy przybyszowe, ślady po odciętych gałęziach. Korona silnie przygluszona z dużą ilością suchych gałęzi i konarów, z silną defoliacją u podstawy, zamierająca.	Ostabione, zachwiana stabilność i statyka ze względu na pień boczny 19 i zgniliznę odziomkową.
19. wiąz szypulkowy	99	Zamierająca, bardzo niebezpieczne, zachwiana stabilność, naruszoną statyka, możliwość złamania wywrócienia na alejkę.	Silnie ostabione, bardzo niebezpieczne, zachwiana stabilność, suche konary nad alejką.	Silnie ostabione, bardzo niebezpieczne, zachwiana stabilność, suche konary nad alejką.
20. jesion wyniosły	134	Lokalizacja w dolnej części skarpy. Pień z zarośniętą listwą martwicową od odziomka do wysokości ok. 1,2 m, silnie przechylony w dół skarpy, na ok. 8-10 m rozwidłony na 3 rozłożyste konary. Na pniu zarośnięte ślady po odciętych oblamanych gałęziach w postaci dużych guzów. Korona silnie przerzedzona z dużą defoliacją – 50%, liczne suche gałęzie i konary, ślady po oblamanych gałęziach i konarach – korona zamierająca. Podejrzanie występowania wewnętrznej zgnilizny odziomkowej.	Lokalizacja u podstawy skarpy. Na wysokości ok. 2 m odcięty boczny konar, niezarośnięty ślad po sekű z martwicą ponizej odcięcia. Pień w dolnej części szablasto wygięty. Korona nisko osadzona, jednostronna, silniej rozwinięta od dołu skarpy, pojedyncze suche gałęzie i konary w dolnej części korony. Na 2 – 6 m na pniu zarośnięta listwa po pęknięciu mrozowym.	Zycwotność dobra.
21. klon zwyczajny	140	Lokalizacja u podstawy skarpy. Do 1,2m ślady po zarośniętych zabitkach martwicowych, od strony góry skarpy głębokie listwy martwicowe do wys. ok. 1,5 m, podejrzanie występowania wewnętrznej zgnilizny odziomkowej. Drzewo bardzo silnie odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. Pień szablasto wygięty ze ślädami po odciętych gałęziach z niezarośniętymi sekam i zgnilizną twardą. Pień rozwidłony na ok. 8 m. Korona jednostronna, asymetryczna, od góry przygluszona z licznymi suchymi gałęziami i konarami oraz zamierającymi gałęziami i pedami, zwieszona w kierunku alejki spacerowej. W koronie suche tylce po oblamanych dużych żywych konarach.	Lokalizacja u podstawy skarpy. Silnie odstonięta szyna korzeniowa oraz korzenie na długości ok. 2-3 m ostabiające stabilność drzewa. Pień niezaznacznie odchylony od pionu, rozwidlony na wysokość ok. 10 m. Korona umiarkowanie przerzedzona, pojedyncze suche gałęzie w koronie drzewa, u podstawy 2 długie grube suche konary, asymetryczna silniej rozwinięta od strony dołu skarpy.	Bardzo niebezpieczne, zachwiana stabilność, naruszoną statyka, możliwość złamania wywrócienia na alejkę drzewa lub konarów Ostabione.
22. klon zwyczajny	157	Lokalizacja w dolnej części skarpy. Silnie odstonięta szyna korzeniowa oraz korzenie na długości ok. 2-3 m ostabiające stabilność drzewa. Pień niezaznacznie odchylony od pionu, rozwidlony na wysokość ok. 10 m. Korona umiarkowanie przerzedzona, pojedyncze suche gałęzie w koronie drzewa, u podstawy 2 długie grube suche konary, asymetryczna silniej rozwinięta od strony dołu skarpy.	Lokalizacja w górnnej części skarpy, pochodzenie odroślowe w grupie drzew (24-27). Odsłonięta szyna korzeniowa i górne partie korzeni. Dolna część pnia szablasto wygięta. Korona jednostronna silnie rozbudowana od dołu skarpy, pojedyncze suche gałęzie i konary. Na wysokość ok. 2 m rozległa martwica po odciętym konarze bocznym ze zgnilizną twardą oraz inne 3 zarośnięte ślady po odciętych gałęziach w postaci guzów na pniu. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Zycwotność dobra, umiarkowanie ostabione stabilność drzewa. Niebezpieczne
23. wiąz szypulkowy	175	Zycwotność dobra.	Zycwotność dobra.	Zycwotność dobra.
24. klon jawor	151			

<i>I</i>	<i>II</i>	<i>III</i>	<i>IV</i>	<i>V</i>	
25.	klon jawor	137	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odroślowe w grupie drzew (24-27). Na pniu ślady po odciętych gałęziach i konarach bocznych, część w postaci zarośniętych guzów, inne w postaci zepsutych sęków z głęboką zgnilizną miękką. Korona drzewa silniej rozbudowana od strony promenady przy Zamku, liczne pędy przybyszowe od wysokości ok. 2m do podstawy korony. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Żywotność umiarowanej dobra.
26.	klon jawor	144	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odroślowe w grupie drzew (24-27). Odsłonięta szyna korzeniowa i górne partie korzeni. Pień szablasto wygięty w kierunku promenady przy Zamku. Na pniu ślady po odciętych gałęziach, w postaci zarośniętych guzów lub częściowo zarośniętych zakrywających zgniliznę wewnętrzna po zepsutych sękach. Korona nieregularna rozwinięta silniej od strony promenady ze zwieszonymi nad nią gałęziami. Pojedyncze suche gałęzie w koronie drzewa. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Boczna odnoga drzewa nr 26 wyrastająca z głównego pnia na wysokość ok. 1,1m, silnie odchylona od pionu w kierunku dołu skarpy. Powyżej rozwidlenia duży guz zakrywający zepsuty sęk po odciętej gałęzi. Drzewa przyguszone z licznymi suchymi gałęziami i konarami. Korona przerzedzona i zredukowana. Na wysokości od 2 do 3 m rozległa zabika otwarta. Przesunięty środek ciężkości.	Drzewo osłabione. Zachwiana statyka może ulec złamaniu.
27.	klon jawor	87	Lokalizacja na środku skarpy. Odsłonięta szyna korzeniowa oraz górnne partie korzeni na długości 1,5m. Pień nieznacznie szablasto wygięty. Drzewo przyguszone. Korona drzewa z boków mocno ściśnięta przez wyższe sąsiednie drzewa. Korona nienaznacznie przerzedzona, silniej rozwinięta od strony dolu skarpy, pojedyncze suche gałęzie. Zachwiana stabilność drzewa.	Lokalizacja na środku skarpy, drzewo wyrosłe z podszystu. Odsłonięta szyna korzeniowa od dołu skarpy. Drzewo silnie przyguszone, korona przerzedzona, wierzchołkowa część obumarła silnie zacieniona, liczne suche gałęzie i pędy. Defoliacja 50%, niekorzystne warunki biosocjalne.	Silnie osłabione.
28.	klon zwyczajny	75	Lokalizacja na środku skarpy. Odsłonięta szyna korzeniowa i nasada korzeni. Korona wysoko osadzona, dobrze rozwinięta, u podstawy korony sład po oblany konarze. W odziomku pień szablasto wygięty.	Lokalizacja na środku skarpy. Odsłonięta szyna korzeniowa i główne korzenie na długości ok. 1,5 m. od dołu skarpy. Na wysokości ok. 2,5 m pień rogałeża się na trzy główne konary. Korona rozluźniona, miejscami silnie przerzedzona, liczne suche gałęzie i zamierające pędy. Na jednym z konarów od strony nasłonecznionej zgorezelowe rany martwicowe z luszczącą się korowiną. Defoliacja korony ok 40 %. Drzewo o osłabionej żywotności i zachwianej stabilności. W odziomku na pniu zarośnięte zabitki martwicowe do wysokości 1,5-2 m.	Silnie osłabione, konary podatne na oblamanie.
29.	klon zwyczajny	61	Lokalizacja na środku skarpy. Odsłonięta szyna korzeniowa i nasada korzeni. Korona wysoko osadzona, dobrze rozwinięta, u podstawy korony sład po oblany konarze. W odziomku pień szablasto wygięty.	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe w grupie drzew 32-34. Drzewo przechylone, przyguszone pod wyższymi drzewami, korona zaciemiona, zniekształcona mocno przerzedzona i zredukowana, liczne suche gałęzie i konary. Na pniu żywe i obumarłe pędy przybyszowe, ślady po odciętych gałęziach i konarach bocznych. Zachwiana statyka i stabilność drzewa.	Silnie osłabione, podatne na wyvrócenie.
30.	klon zwyczajny	99			
31.	jesion wyniosły	102			
32.	robinia akacjowa	115			

I	2	3	4	5
33.	robinia akacjowa	109	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe w grupie drzew 32-34. Pień do wysokości ok. 12 m obrośnięty bluszczem pospolitym nie kwitnącym i nie owocującym (nie podlegającym ochronie gatunkowej), pień silnie zaciemiony. Drzewo przechylone w bok w kierunku pn-wsch. Liczne suche gałęzie i konary szczególnie w dolnej części korony, ślady po obłamanych konarach i gałęziach. Na pniu i u podstawy korony żywe, obumierające i suche liczne pędy przybyszowe. Zachwiana statyka i stabilność drzewa.	Drzewo osłabione.
34.	robinia akacjowa	140	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe w grupie drzew 32-34. W odziomku do wysokości ok. 0,7m rozległa zabitka martwicowa ze zgnilizną twardą (od str. pd.). Zarosnięta zabitkolistwa martwicowa od odziomka do wysokości ok. 1,5m (od str. pn.). Pień w dole szablasto wygięty, odchylony od pionu, liczne pędy przybyszowe żywe i obumarłe. Korona przerzedzona, zredukowana z zaznaczającą się defolacją, liczne suche gałęzie i konary, ślady po obłamanych gałęziach. Zachwiana statyka i stabilność drzewa. Podejście występowania wewnętrznej zgnilizny odziomkowej pnia.	Drzewo silnie osłabione, statyka.
35.	robinia akacjowa	132	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe, drzewa bliźniacze 35-36. Na pniu widać zgniliznę martwicową, występującą pędy przybyszowe, w tym częściowo obumarłe. Korona jednostronna, przygluszoną, bez wierzchołka pod okapem innego wyższego drzewa. Rakowatość tkanki ze zgnilizną martwicową na konarze bocznym u podstawy korony. Górnego konary w koronie ze zmianami martwicowymi i rakowatymi deformacjami, liczne suche gałęzie w koronie. Pień porośnięty przez pojedyncze pędy bluszczu pospolitego do wysokości 3 metrów - nie kwitnący i nie owocujący nie podlegający ochronie gatunkowej.	Drzewo silnie osłabione, konary podatne na oblamanie.
36.	robinia akacjowa	122	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe, drzewa bliźniacze 35-36. Pień znacznie odchylony od pionu wzduż skarpy, zniekszałcony. Na pniu ślady po obłamanych lub odciętych gałęziach i konarach. W koronie liczne suche gałęzie, korona umiarkowanie przerzedzona, zniekszałcona. Zachwiana statyka i stabilność drzewa.	Drzewo osłabione podatne na wywrócenie, złamanie.
37.	robinia akacjowa	144	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe, drzewa bliźniacze 37-38. Na pniu w odziomku dwie zabitki – listwy martwicowe zakrywające zgnilizną twardą pnia, sięgającą do wysokości ok. 2 m i 1,5 m. Podejście zgnilizny wewnętrznej odziomkowej części drzewa. Pień znacznie odchylony od pionu. Korona jednostronna rozwinięta silniej od strony dołu skarpy, liczne suche gałęzie i konary. Na pniu guzowate narosty z wyraстajymi pędami przybyszowymi częściowo obumarłymi. Obniżona stabilność i żywotność drzewa.	Drzewo osłabione narążone na wywrócenie, złamanie – zgnilizna pnia.
38.	robinia akacjowa	149	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe, drzewa bliźniacze 37-38. W odziomku do ok. 1,5 m zarosnięta listwa martwicowa. Na pniu ślady po odciętych konarach i gałęziach z niezarosniętymi sękami, liczne pędy przybyszowe od dołu zamierające. Drzewo bardzo silnie odchylone od pionu wzduż skarpy w kier. wsch. Korona przerzedzona, rozluźiona, suche konary i gałęzie u podstawy korony, liczne zamierające gałęzie. Drzewo nietabilne.	Drzewo osłabione, zachwiana statyka i stabilność – podatne na samoistne złamanie.

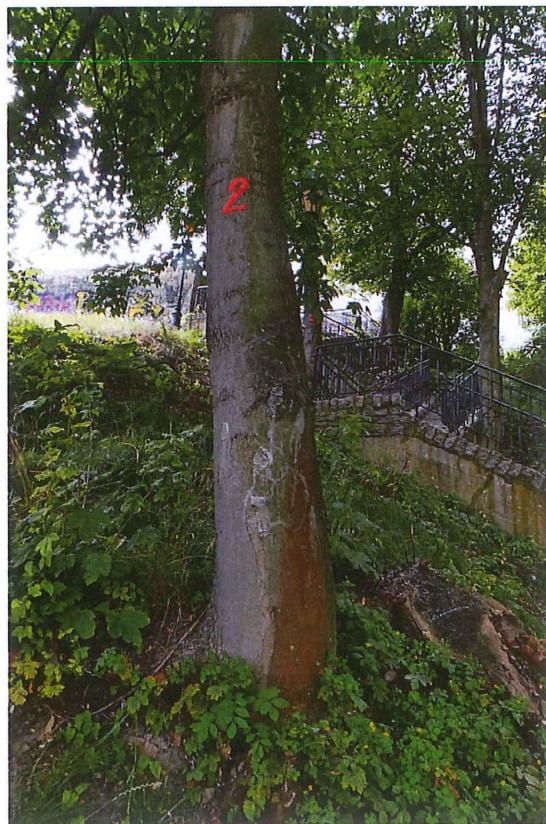
1	2	3	4	5
39.	klon jawor	126	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odroślowe w grupie drzew (39-41). Odchylone od pionu, przechylone bokiem na promenadę przy Zamku. Na pniu od odziomka do 2 m liczne guzy i narośla, na 2 m ślad po odciętej dużej gałęzi tworzący niezarośnięty śek z głęboką zgnilizną miękką, kilka innych niezarośniętych sęków oraz częściowo zarośniętych ze zgnilizną wewnętrzną. Podejście występuowania zgnilizny wewnętrznej pnia. Korona jednostronna, ulistnienie pełne. Pędy przybyszowe w dolnej części pnia.	Drzewo niestabilne, zgnilizna wewnętrzna, żywotność dobra.
40.	klon jawor	109	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odroślowe w grupie drzew (39-41). W odziomku zabitka otwarta do wys. ok. 0,4 m. Na pniu od 1,8 m do 8 m w miejscach po odciętych gałęziach kilka niezarośniętych zepsutych sęków z zaawansowaną zgnilizną miękką lub twardą. Korona jednostronna z pojedynczymi suchymi gałęziami rozbudowana od strony promenady. Podejście występowania zgnilizny wewnętrznej, zarówno odziomka jak i wyższych partii pnia.	Drzewo niestabilne, zgnilizna wewnętrzna, żywotność dobra.
41.	klon jawor	109	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odroślowe w grupie drzew (39-41). Korona jednostronna rozbudowana od strony dołu skarpy. Na pniu od 1,5 m wzwyż ślady po nie zarośniętych zepsutych sękach ze zgnilizną wewnętrzną, oraz guzy po zarośniętych sękach. Pojedyncze suche gałęzie w koronie. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Drzewo niestabilne, stan zdrowotny zadowalający, drzewo osłabione.
42.	klon jawor	144	Lokalizacja w górnej części skarpy. Dwa bliźniacze drzewa (42 i 43) wyrastające z jednego odziomka. Od dołu stoku odsłonięta sztywa korzeniowa oraz nasada korzeni z wnęką pod nasadą pnia, podejście występowania zgnilizny odziomkowej. Od rozwidlenia w dół do sztywy korzeniowej istawa pęknictwo widoczne z dwóch stron zrostu osiągające stabilność drzewa, mogące znacząco mieć wpływ na powstanie rozłupu w odziomku. Na pniu ślady po zarośniętych sękach, na bocznym konarze w rozwidleniu ślad po oblamanej gałęzi w postaci nadpusztyego sęka z postępującą zgnilizną. Korona jednostronna silnie rozbudowana od strony promenady przy Zamku, rozłożyste konary.	Stan zdrowotny dobry, potencjalnie niebezpieczne, odchylone na promenadę.
43.	klon jawor	168	Lokalizacja, górna część skarpy. Dwa bliźniacze drzewa (42 i 43) wyrastające z jednego odziomka. Od dołu stoku odsłonięta sztywa korzeniowa oraz nasada korzeni z wnęką pod nasadą pnia, podejście występowania zgnilizny odziomkowej. Od rozwidlenia w dół do sztywy korzeniowej istawa pęknictwo widoczne z dwóch stron osiągające stabilność drzewa, znacząco mogące mieć wpływ na powstanie rozłupu w odziomku. Na pniu ślady po zarośniętych sękach, na bocznym konarze wypchnięte ślady po oblanych gałęziach i zepsutych sękach. Korona jednostronna silnie rozbudowana od strony promenady przy Zamku, boczne rozłożyste konary. Pojedyncze suche gałęzie u podstawy korony.	Stan zdrowotny dobry, potencjalnie niebezpieczne, odchylone na promenadę.
44.	jesion wyniosły	128	Lokalizacja na środku skarpy. Drzewo bardzo silnie przechylone na bok w poprzek skarpy. Na wysokości ok. 9 m pień rozwidły na 3 konary. W dolnej części pnia zarośnięte zabitki i guzy po sękach. Na konarach i w rozwidleniu konarów kilka zepsutych nie zarośniętych sęków ze zgnilizną wewnętrzną. Korona przerzedzona, rozluźiona, dolna z zamierającymi pędami, liczne suche gałęzie. Podejście zgnilizny wewnętrznej głównych konarów. Defoliacja ok. 40%. Ze względu na silne odchylenie drzewo niestabilne z zachwianą statyką i mocno przesuniętym środkiem ciężkości.	Silnie osłabione, potencjalnie niebezpieczne, niestabilne podatne na złamanie, wywrócienie.

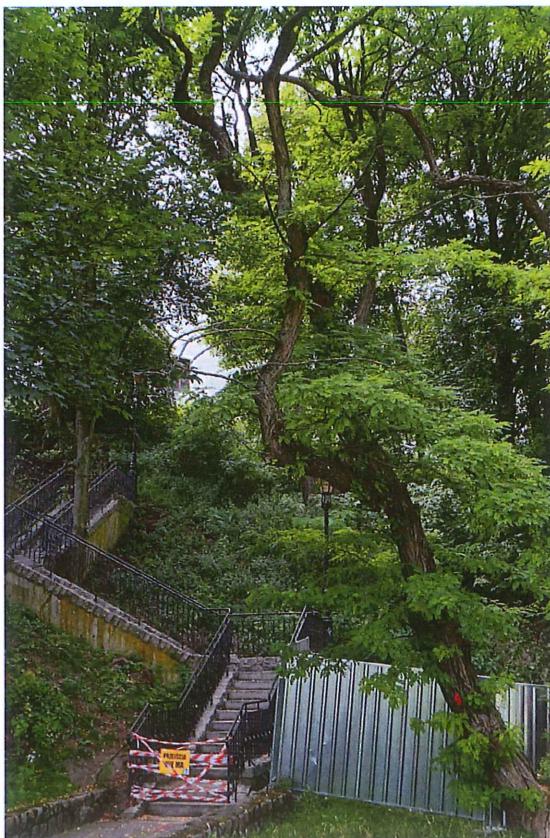
<i>I</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
45.	klon jawor	132	Lokalizacja na dole skarpy. Odsłonięta szyna korzeniowa o raz system korzeniowy, widoczna wneka pomiędzy korzeniami ze śladami zgnilizny. Drzewo szablasto wygięte, pień odchylony od pionu w dół skarpy, na ok 4 m duży sęk po odciętym konarze ze zgnilizną wewnętrzną, powyżej inne ślady po odciętych gałęziach. Korona jednostronna, z boku przyguszczona przez górujące inne drzewa, ślady po oblamanych konarach i gałęziach. W dole skarpy w wyniku prac ziemnych uszkodzony system korzeniowy drzewa. Naruszona stabilność i statyka drzewa.	Oslabione, zachwiana statyka drzewa, podatne na wywrócenie.
46.	wiąz szypulkowy	176	Lokalizacja na środku skarpy. Zaawansowana zgniliznaewnętrzna odziomkowej części pnia. Odsłonięta szyna korzeniowa i korzenie na długości ok. 1,5 m. Liczne pędy przybyszowe na całej długości pnia w tym suche i zamierające, ślady po odciętych i oblamanych gałęziach w większości zarośnięte. Drzewo lekko odchylone od pionu w dół skarpy. Korona rozłożysta ze znacznie przerzedzonym ulistnieniem i zaznaczoną defoliacją (40%), martwe gałęzie i zamierające pędy w szczegółowości w dolnej części korony.	Silnie osłabiona żywotność, zachwiana statyka i odporność mechaniczna zgnilizna odziomkowa
47.	wiąz szypulkowy	242	Lokalizacja na środku skarpy. Zaawansowana zgnilizna wewnętrzna odziomkowej części pnia. Odsłonięta szyna korzeniowa i korzenie na długości ok. 1,5 m. Liczne pędy przybyszowe na całej długości pni w tym suche i zamierające. Rozwidlone na dwa pnie na wysokości ok. 3 m nad ziemią, przechycone w kierunku dołu skarpy. Pień od dołu skarpy zamierający z dużą ilością suchych gałęzi i konarów, pień od góry skarpy silnie osłabiony z koroną przerzedzoną. Na pniu od odziomka do rozwielenia pni i miejscami wyżej, liczne głębokie zabitki częściowo zarośnięte oraz podłużne zagęszczenia wypełnione zmurszałą tkanką drzewną. W koronach pni liczne ślady po oblamanych gałęziach i konarach. Pień porośnięty przez pojedyncze pędy bluszcza pospolitego do wysokości 4 metrów – osobniki nie kwitnący i nie owocujący nie podlegające ochronie gatunkowej.	Silnie osłabione, zamierające, zachwiana statyka i odporność mechaniczna, podatne na złamanie i wywrócenie.
48.	jesion wyniosły	114	Lokalizacja w górnej części skarpy. Drzewo w odległości 2 m od muru promenady przy Zamku. Odsłonięta szyna korzeniowa i korzenie na długości 1 m, zagłębienie pomiędzy korzeniami poniżej nasady pnia ze śladami murszu. Drzewo na wysokości ok. 2 rozwidlane na dwa równolegle pnie, przechycone w stronę Zamku. Korona jednostronna silnie rozbudowana nad promenadą. Przesunięty środek ciężkości drzewa w stronę promenady.	Stan zdrowotny dobry, potencjalnie niebezpieczne zachwiana statyka.
49.	jesion wyniosły	109	Lokalizacja w górnej części skarpy.. Drzewo przechycone w kierunku promenady. W odziomku od dołu skarpy odsłonięta szyna korzeniowa. Korona jednostronna silniej rozwinięta od strony Zamku, rozbudowane konary zwieszone nad promenadą, suche gałęzie i pojedyncze zamierające konary głównie w dolnej części korony i od zaciemionej północnej strony. Przesunięty znacznie środek ciężkości drzewa, podatne na powstanie wywrotu bądź złomów na promenadę.	Stan zdrowotny dobry, niebezpieczne, może stanowić zagrożenie, zachwiana statyka
50.	klon jawor	123	Lokalizacja w górnej części skarpy. W odziomku pień znielkstałcony po dawnych uszkodzeniach mechanicznych z zarośniętymi zabitkami martwicowymi. Korona jednostronna silniej rozwinięta od strony Zamku, nisko osadzona silnie i gesto ugęszczona, prawe do podłożu. Drzewo o dużej żywotności. Przesunięty środek ciężkości w stronie promenady.	Stan zdrowotny dobry

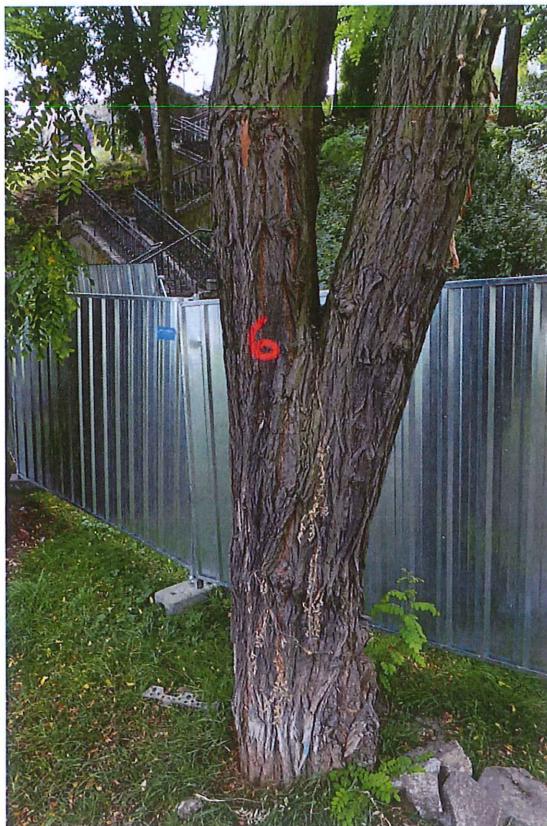
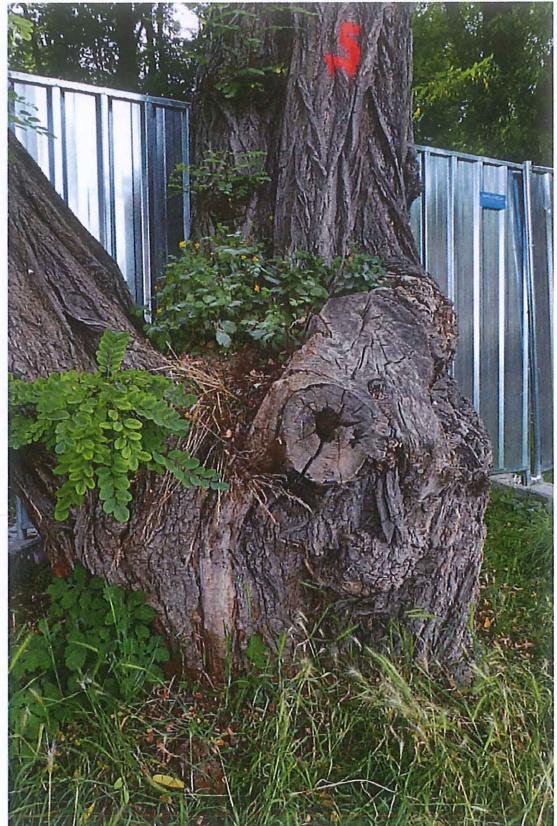
I	II	III	IV	V
51.	wiąz szypulkowy	215	Lokalizacja w górnej części skarpy, bezpośrednio przy murze oporowym schodów prowadzących na promenadę. Pier i korzenie wrastają w mur, od dołu skarpy odsłonięta sztyja korzeniowa i system korzeniowy, odsłonięte korzenie na powierzchni gruntu na długości kilku metrów. W odziomku liczne wysokie nabiegi korzeniowe oraz listwy martwicowe, z widoczną w szczelinach zgnilizną pnia. Korona zmniejszona, ażurowa, silnie przerzedzona z licznymi suchymi gałęziami i konarami, zamierające pędy wierzchołkowe, defoliacja ok. 50%.	Silnie osłabione, niebezpieczne, może stanowić zagrożenie, zagrażające konstrukcji schodów.
52.	klon jawor	228	Lokalizacja na środku skarpy. Drzewo rozwidlane na wysokość 3m na 2 równoległe pnie. Na wysokości ok. 1,5 m ślad po bocznym konarze ze zgnilizną wewnętrzną częściowo zarośnięty. Na pniu inne zarośnięte sęki po odciętych gałęziach w postaci wysokich guzów. W odziomku odsłonięta sztyja korzeniowa i nasada konreniowa ze śladami zgnilizny. Drzewo przechylone w dół skarpy. Korona rozłożysta, mocno rozbudowana, silna, w dolnej części pojedyncze suche gałęzie, ślad po obłamanych gałęziach. Naruszona statyka drzewa.	Stan zdrowotny dobry, obniżona stabilność drzewa.
53.	klon jawor	136	Lokalizacja w dolnej części skarpy bezpośrednio nad osuwiskiem. Do wysokości 2 nie zarośnięte śladły po odciętych konarach ze zgnilizną wewnętrzną. Na wysokości ok. 4 m ślad po niedawno odciętym dużym konarze z zaczątkami zgnilizny twardej, powyżej innych śladów po gałęziach w tym w postaci zepsutych sęków i zarośniętych guzów. Pien szablasto z odrastającym bocznym konarem na wysokości 4 tuż przy świeżym odcięciu odnogi. Naruszona bryła korzeniowa w wyniku prac ziemnych i osuwiska u podstawy skarpy. Korona przygluszona, jednostronna rozwinięta od dołu skarpy, dolne gałęzie z ulistnieniem przerzedzonym, zamierające, wierzchołek przerzedzony. Stan zdrowotny średni i pogarszający się. Zachwiana statyka drzewa.	Drzewo osłabione, naruszona stabilność, obniżona żywotność, podatne na uszkodzenia mechaniczne, wystąpienie złomów i powstanie wywrotu.
54.	robinia akacjowa	123	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe, drzewo bliźniacze z drzewem nr 55, wyraста z jednego odziomka. Od sztyi korzeniowej do wysokości 0,4 m występuje głęboka murszająca martwica wskazująca na zgniliznę odziomkowej. Pien drzewa odchylony od pionu. Korona zachowana tylko w górnej części pnia, w dolnej części w zaniku z licznymi suchymi gałęziami i konarami. Na pniu śladły po obłamanych gałęziach w postaci tylków i seków. Ulistnienie przerzedzone, fragmentacyjne z defoliacją pow. 50%.	Silnie osłabione z zamierającą koroną. Obniżona stabilność może ulec wywróceniu.
55.	robinia akacjowa	127	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odroślowe, drzewo bliźniacze z drzewem nr 54, wyrastają z jednego odziomka części. Wspólna część w drzewa w odziomku zmurszała. Podejście występowania wewnętrznej zgnilizny odziomkowej. Pien odchylony od pionu. Korona zachowana tylko w górnej części pnia, ułistnienie przeredzone, defoliacja pow. 40% liczne suche gałęzie i konary, korona jednostronna silniej rozwinięta od strony dołu skarpy.	Silnie osłabione z zamierającą koroną. Obniżona stabilność może ulec wywróceniu.
56.	robinia akacjowa	108	Lokalizacja w dolnej części skarpy. Drzewo silnie szablasto wygięte i odchylone od pionu. Na wysokości ok. 8m ślad po obłamany konarze w postaci zmurszałego zagłębia w pniu świadczący o zgniliznie wewnętrznej. Korona przygluszona, przeredzona z ulistnieniem zredukowanym, dolne gałęzie obumartke z licznymi suchymi gałęziami i śladami po obłamanych martwych konarach.	Osłabione, niebezpieczne, zagraża przewróceniu w kierunku alejki.

<i>I</i>	<i>II</i>	<i>III</i>	<i>IV</i>	<i>V</i>	
57. klon jawor	147	Lokalizacja u podstawy skarpy. Drzewo bardzo silnie przechylonone w kierunku alejki spacerowej, naderwana, uniesiona bryła korzeniowa. Pień z licznymi śladami po odciętych gałęziach, część w postaci zepsutych niezarośniętych seków z murszem wewnętrznym wskazującym na zgniliznę wewnętrzna pnia. Liczne pozostałe w postaci odstających guzów zakrywających zepsute sęki. Korona nieregularna, parasolowata mocno zwieszona nad alejką spacerową, liczne suche gałęzie i konary. Drzewo pozbawione stabilności i odporności, podatne na samoistne wywrócenie lub złamanie.	Bardzo niebezpieczne, zagraża obaleniem, złamaniem na alejkę spacerową		
58. robinia akacjowa	101	Lokalizacja w dolnej części skarpy. Drzewo pochodzenia odroślowego w grupie innych drzew robinii. Drzewo z rozległą martwicą boczną pnia sięgającą niemal połowy obwodu ciągnącą się od odzionka do wysokości ok. 12 m. Korona przerzedzona, liczne suche gałęzie i konary w koronie, ulistnienie zmniejszone. Drzewo przygluszone w koronie ze śladami rakowatej zgnilizny w nasadzie pnia i konarów.	Silnie oslabione, zamierające, niebezpieczne, podatne na objamania.		

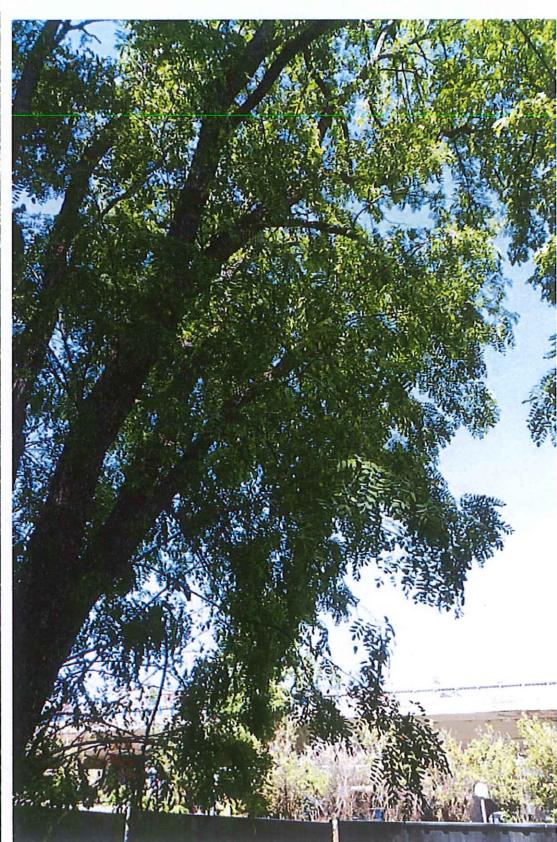
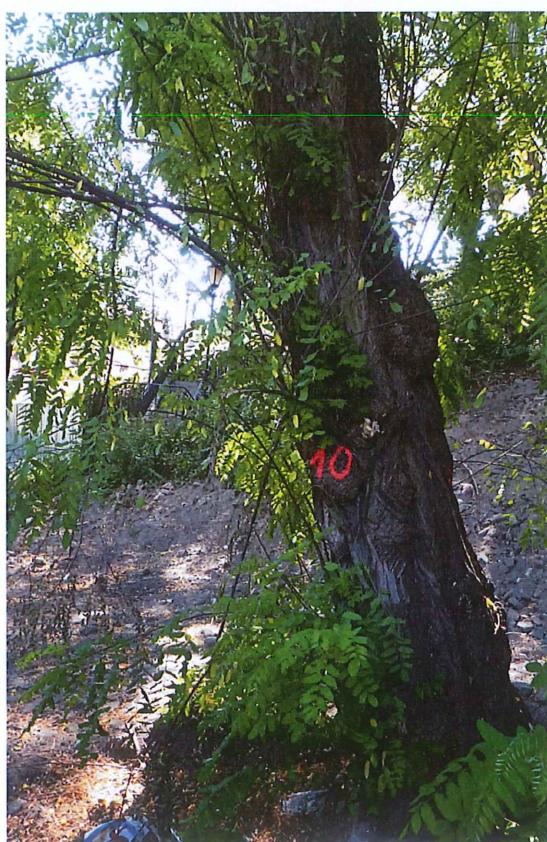
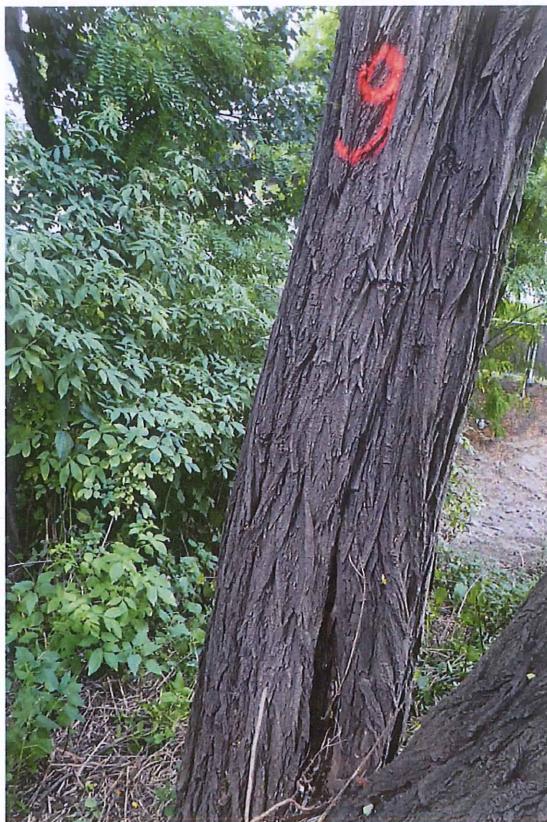
IX. Dokumentacja fotograficzna drzew.

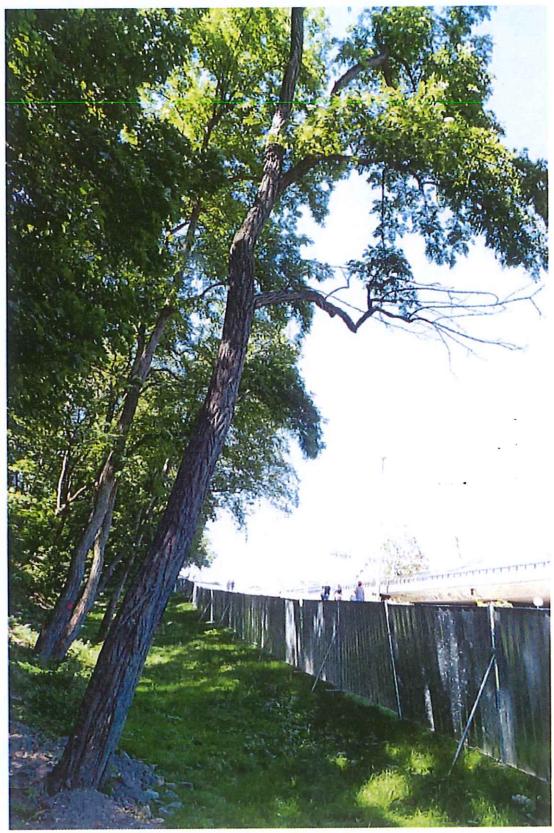

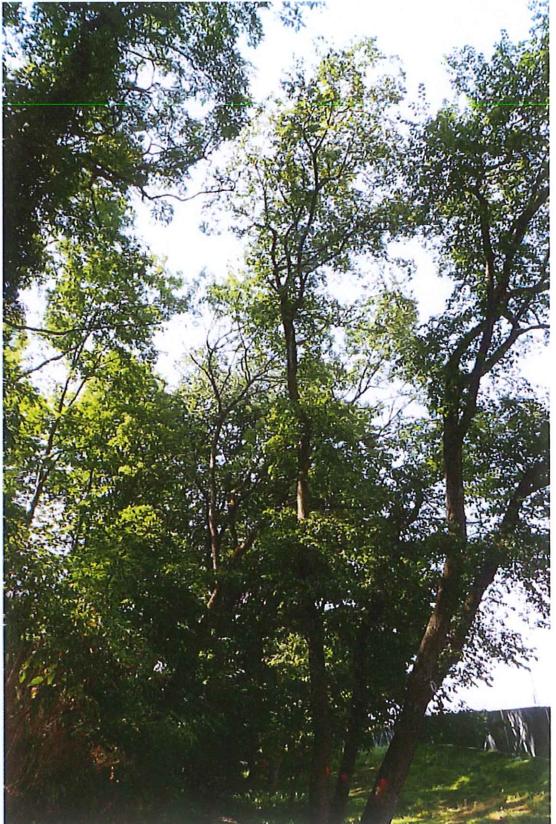
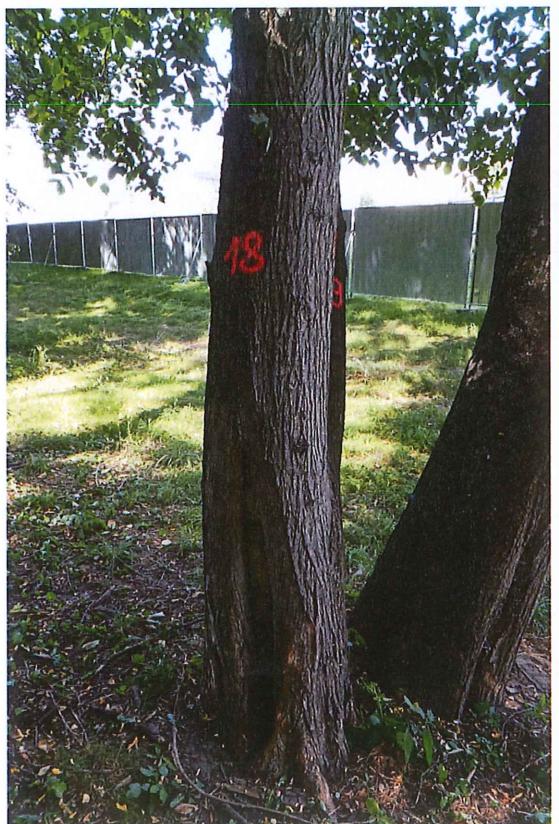
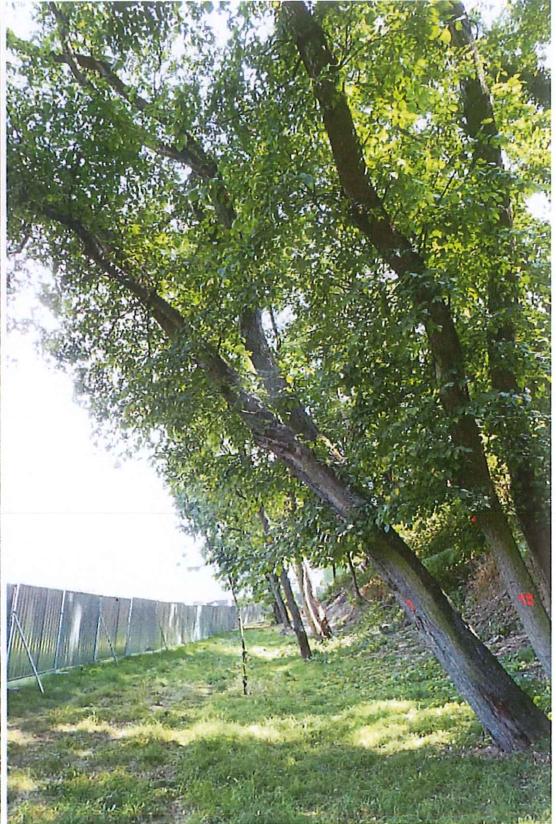

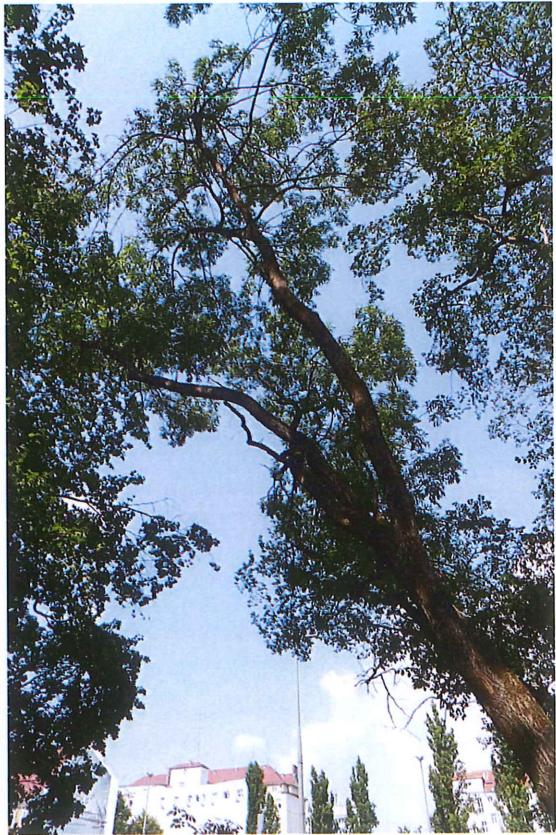
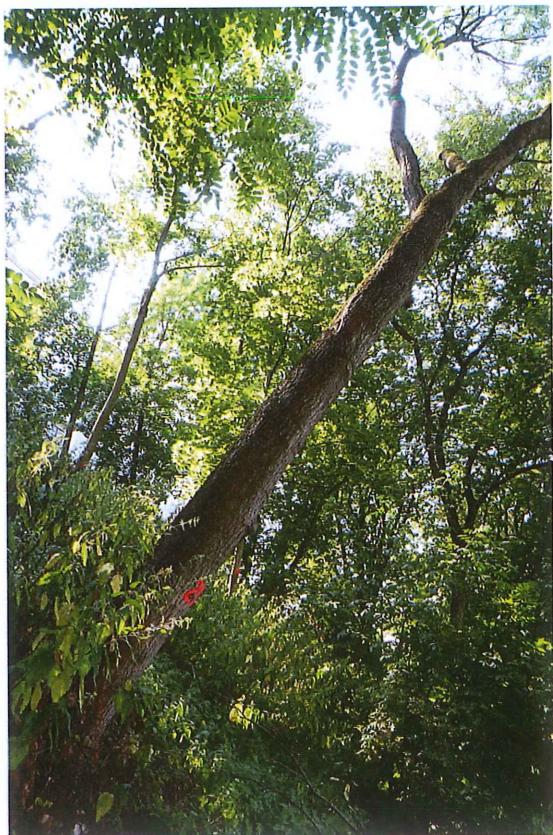
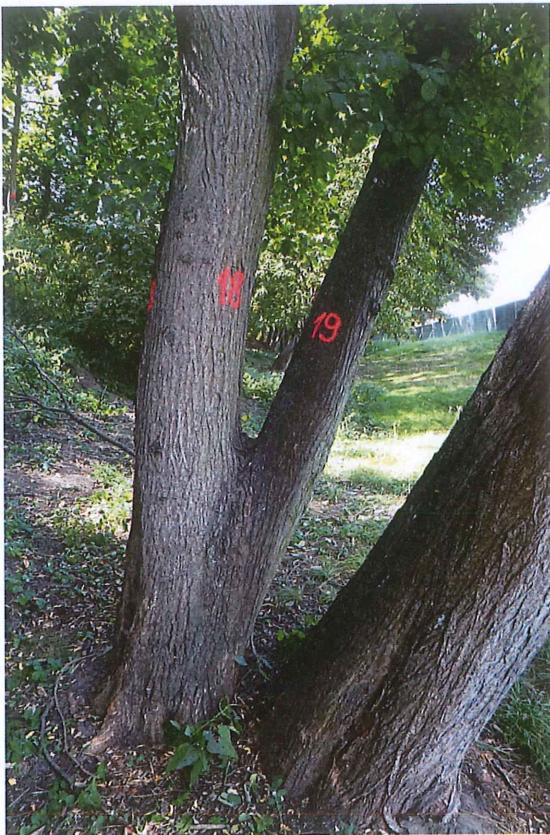

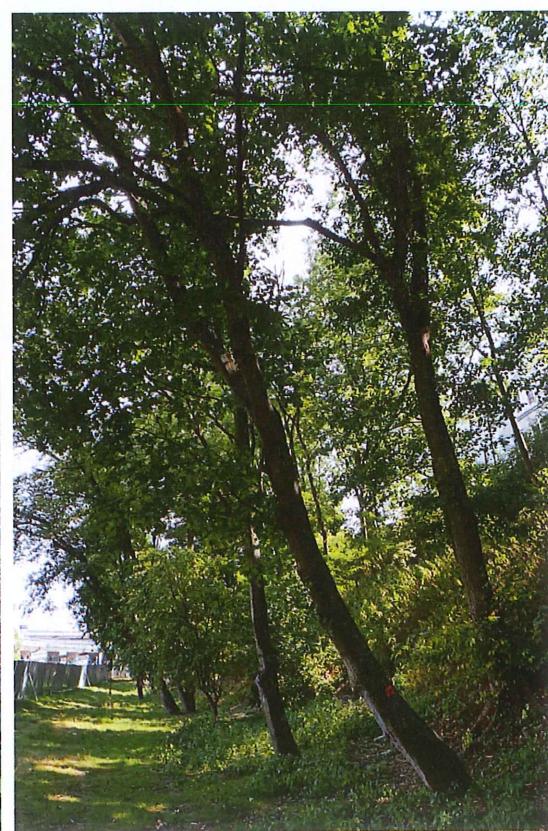
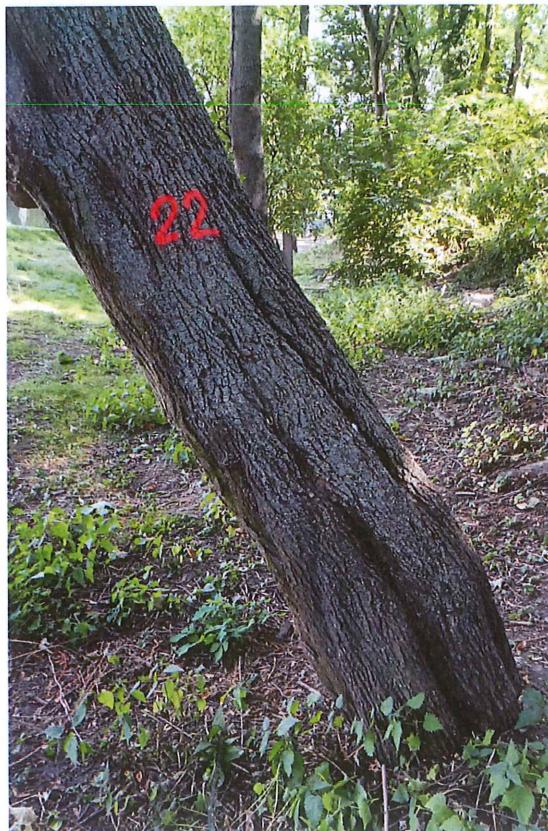
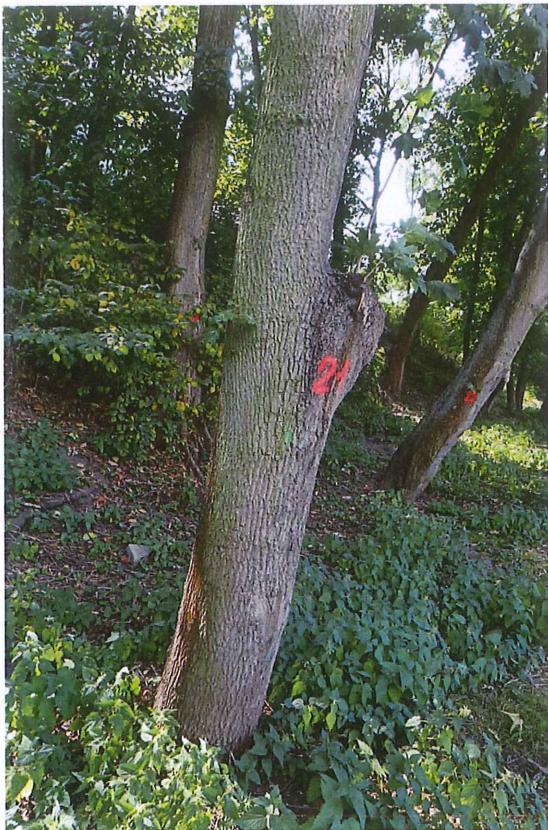

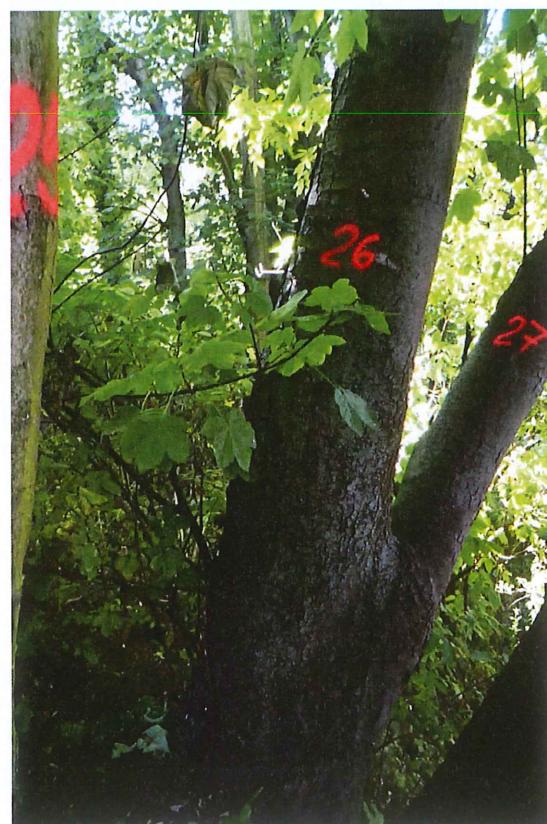

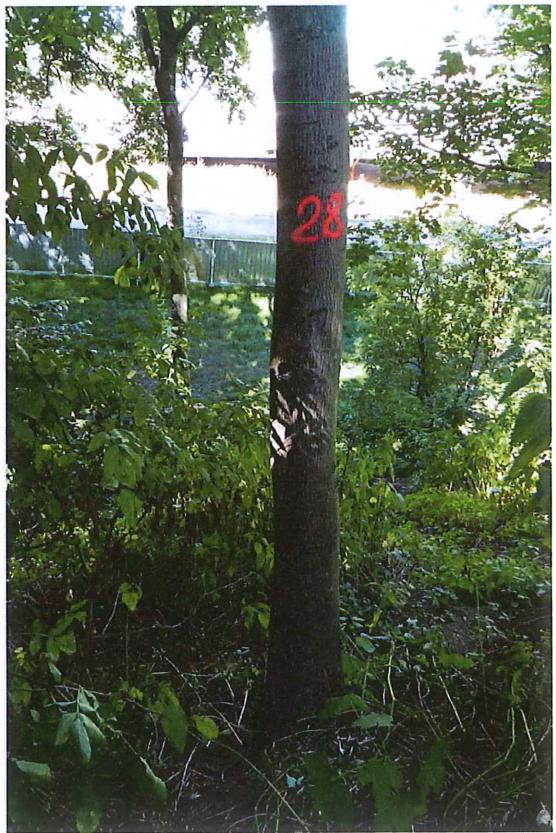
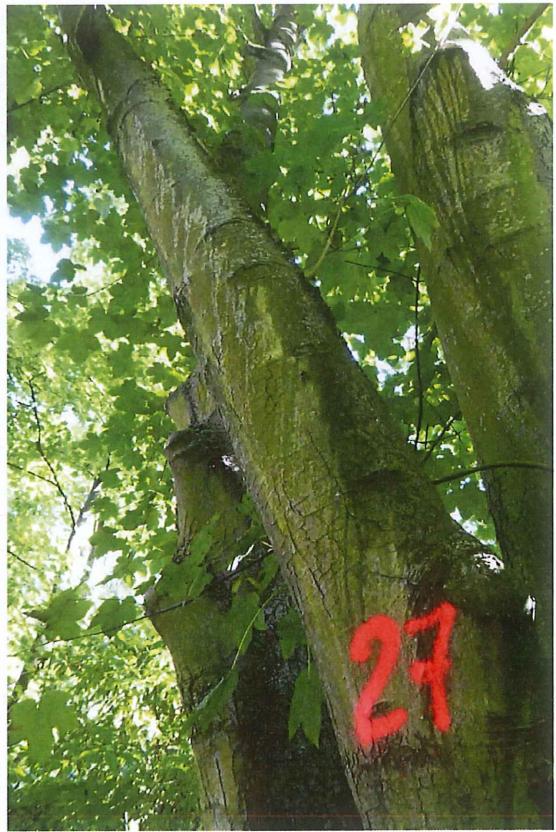

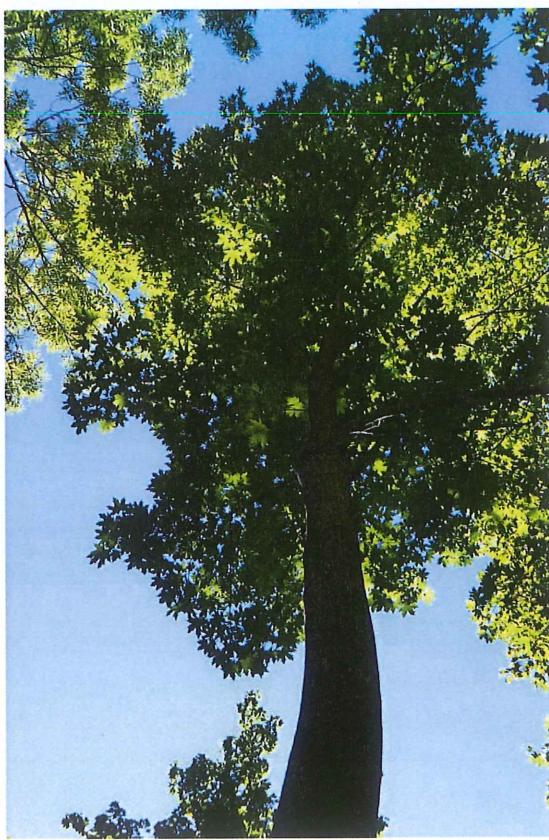
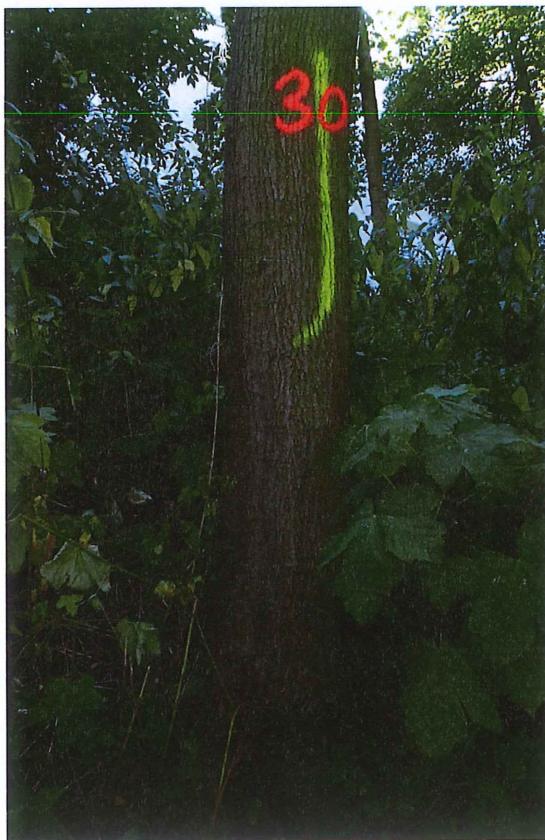

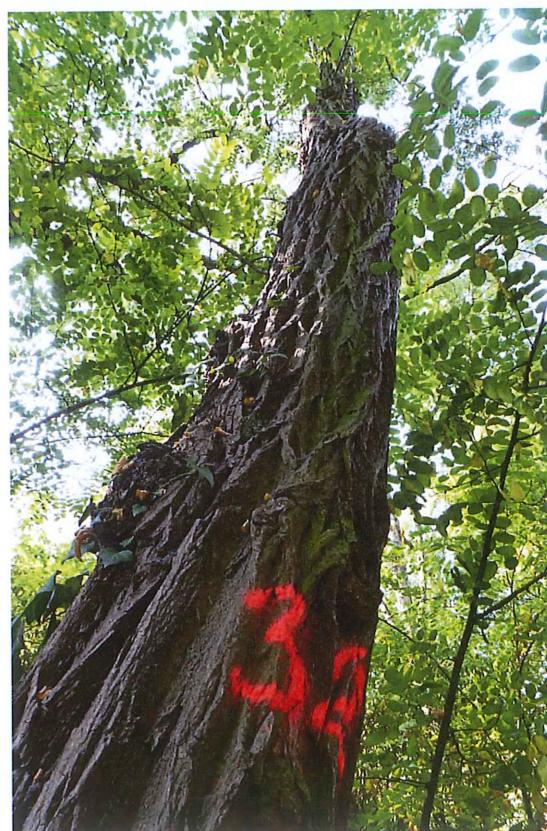
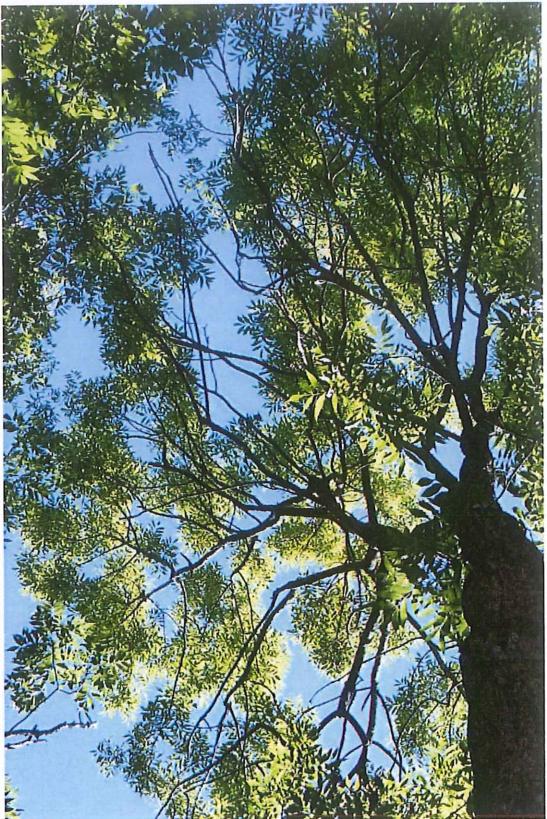

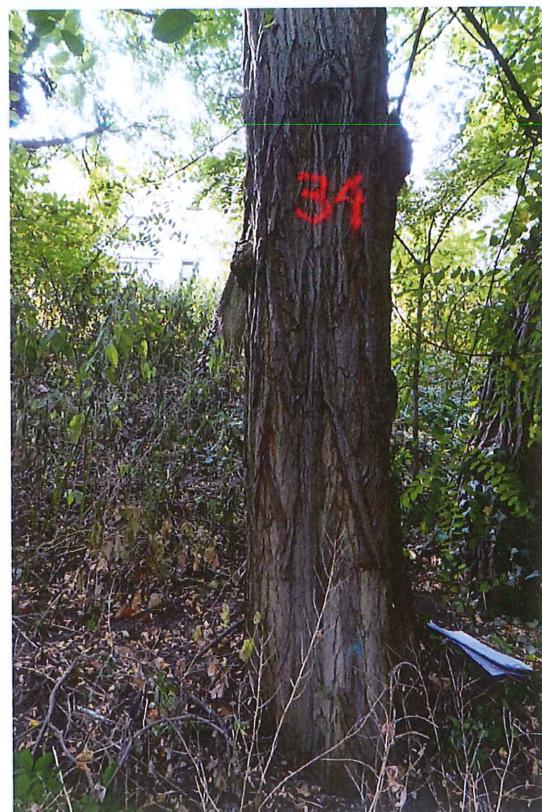
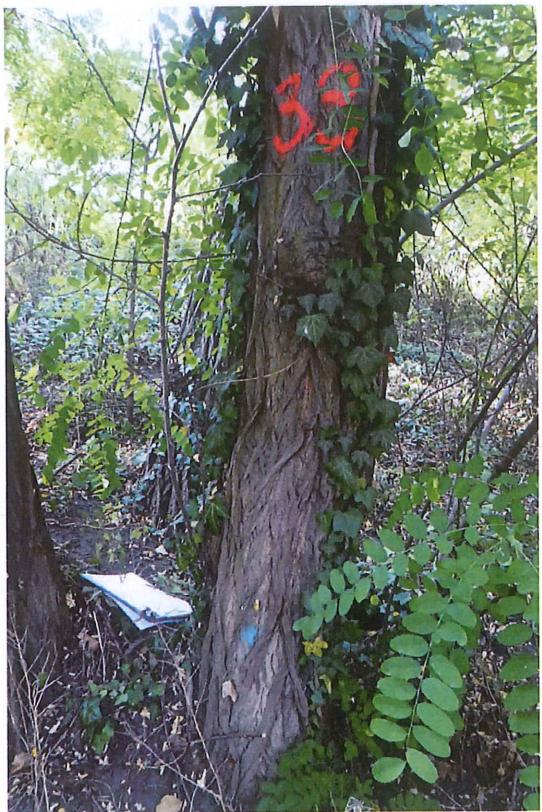

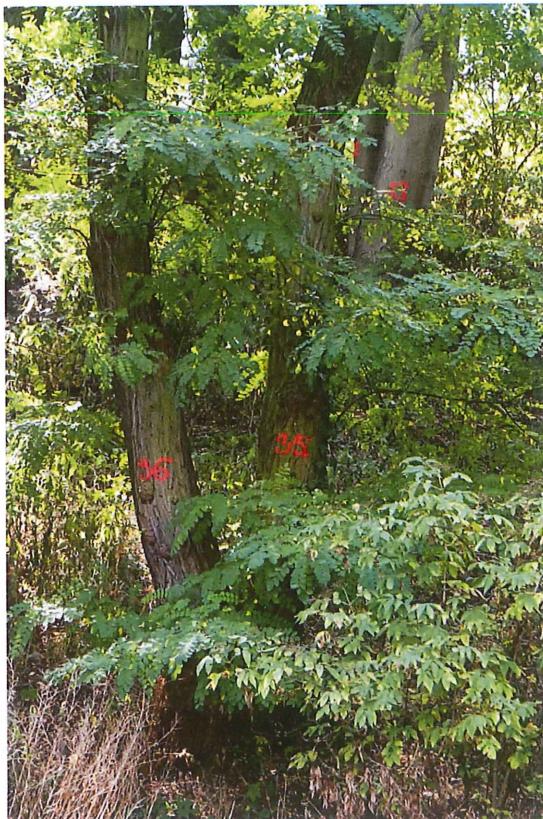
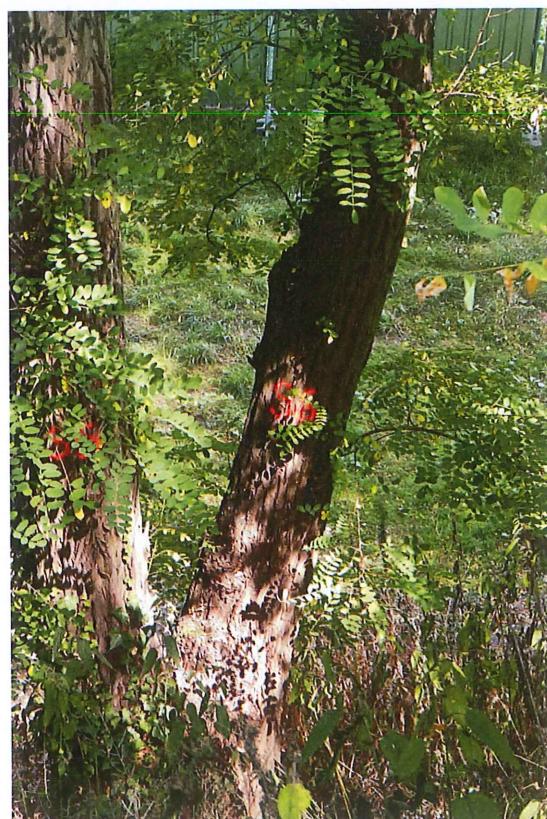
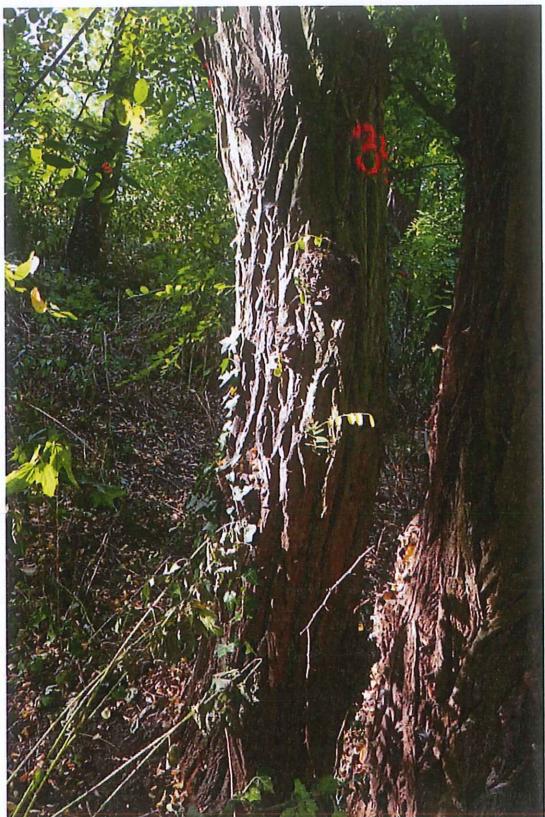

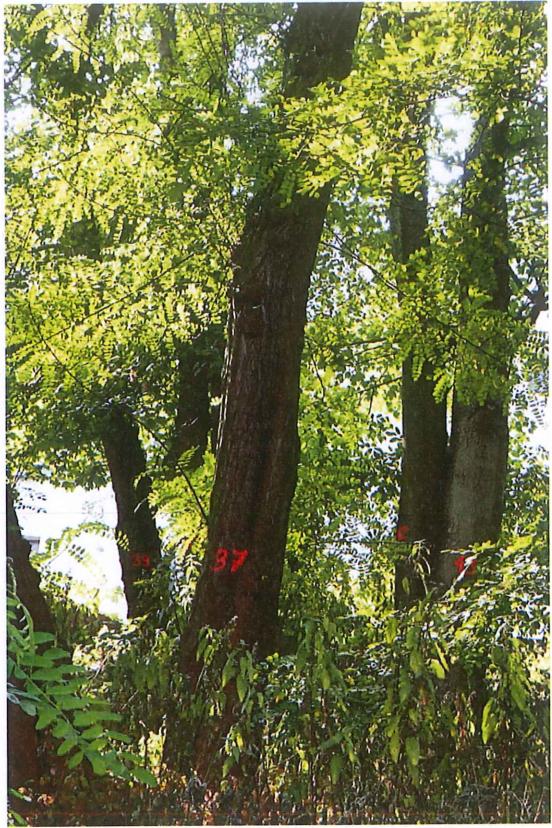
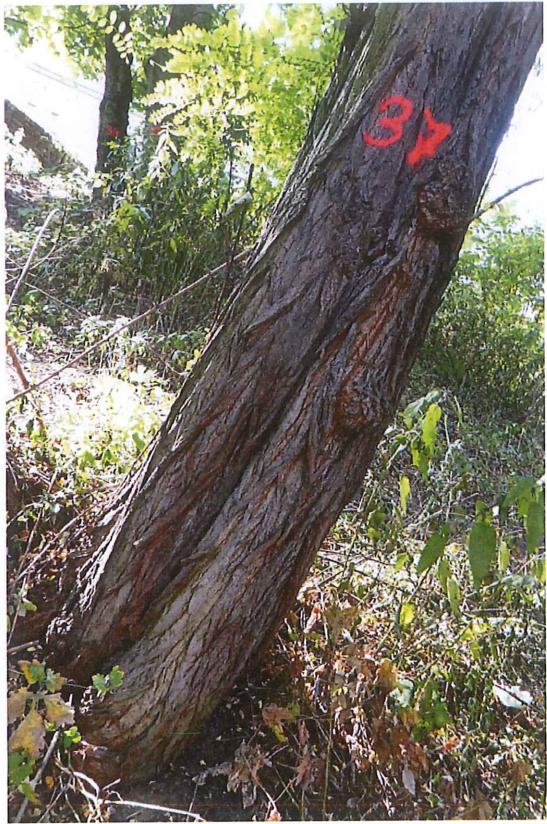

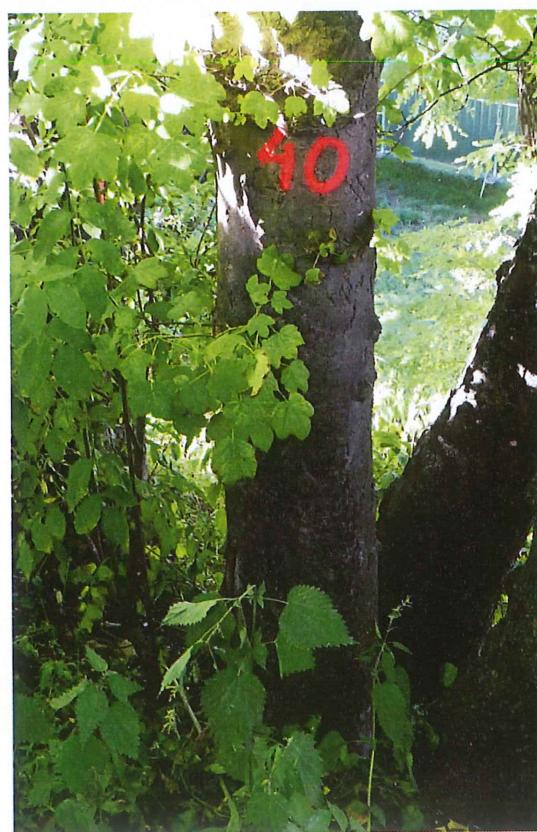
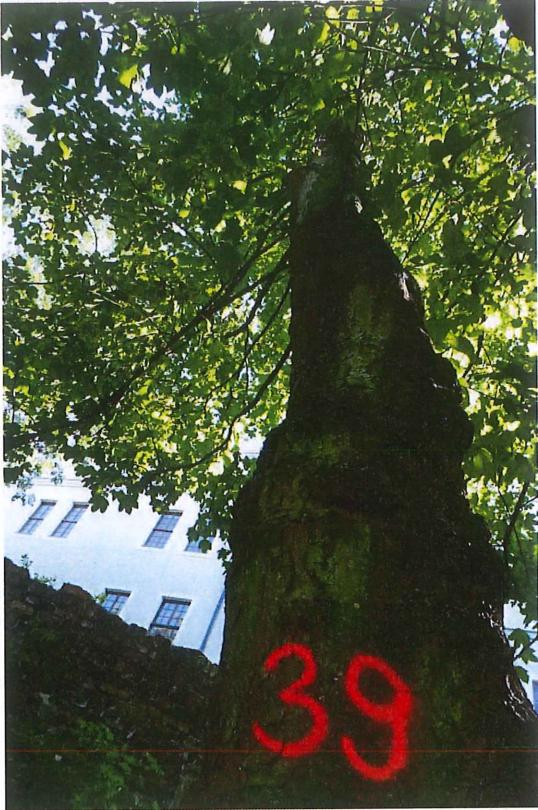

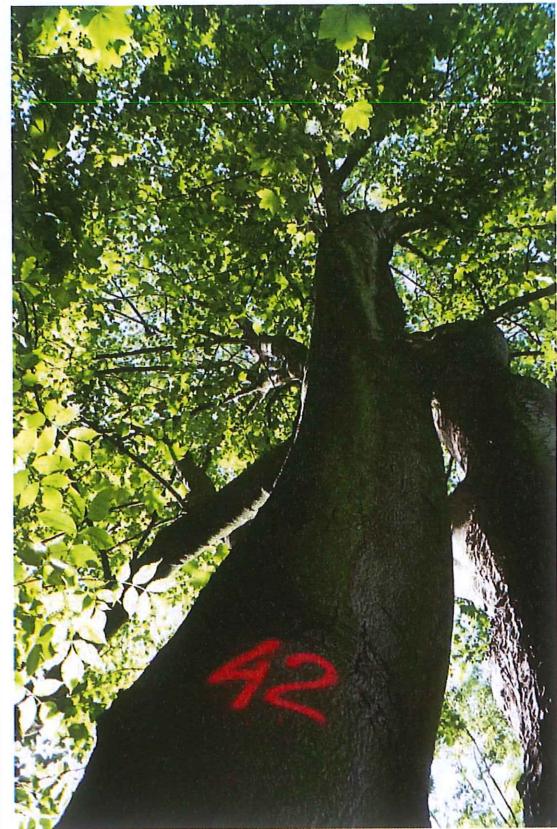
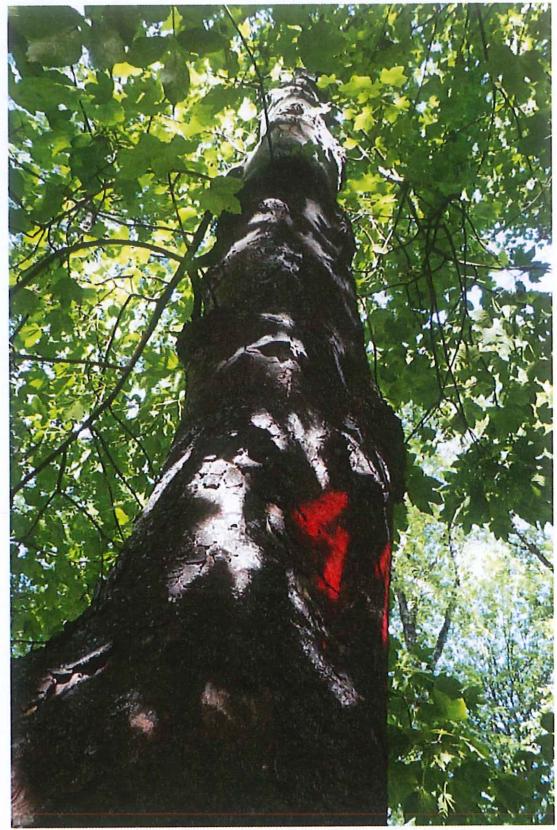

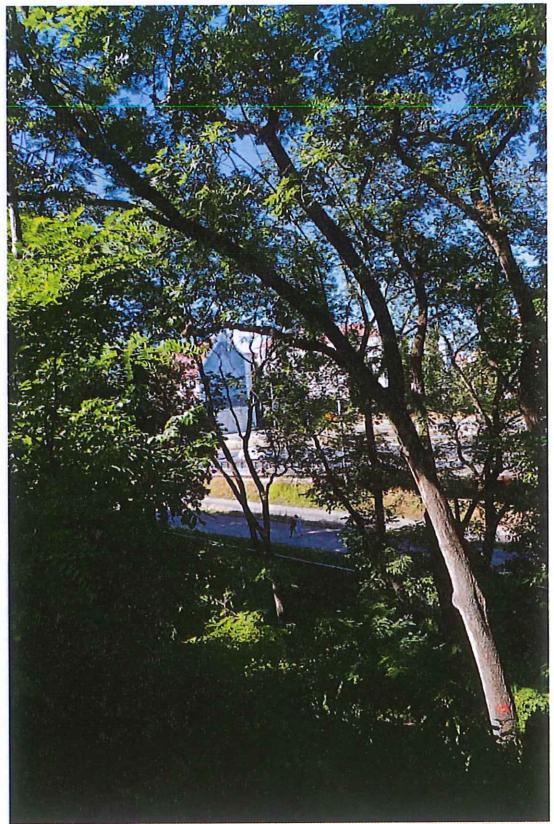
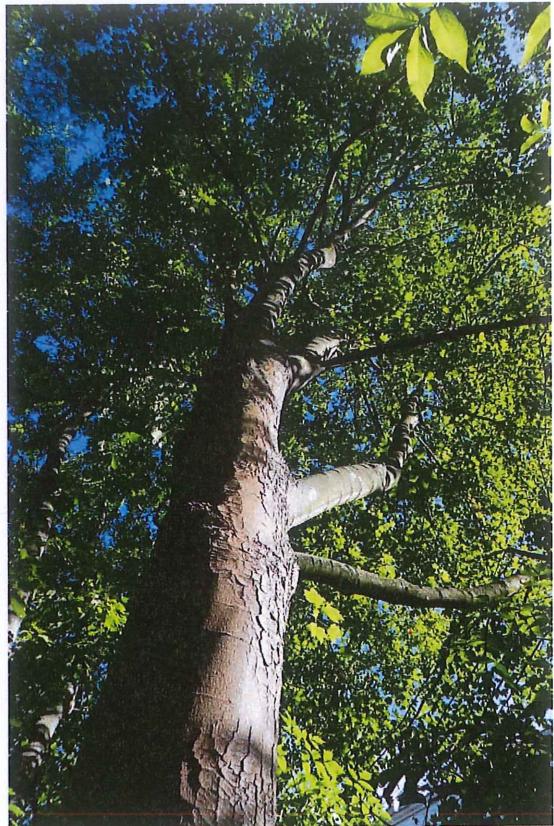
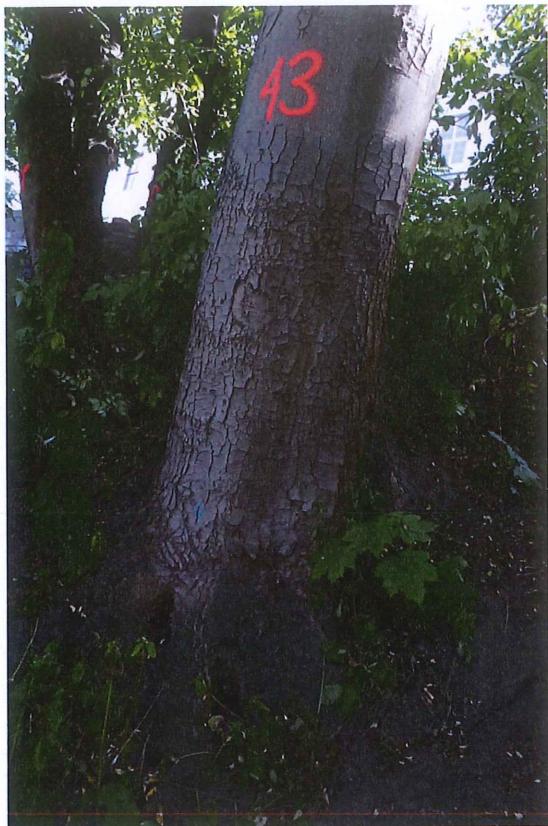

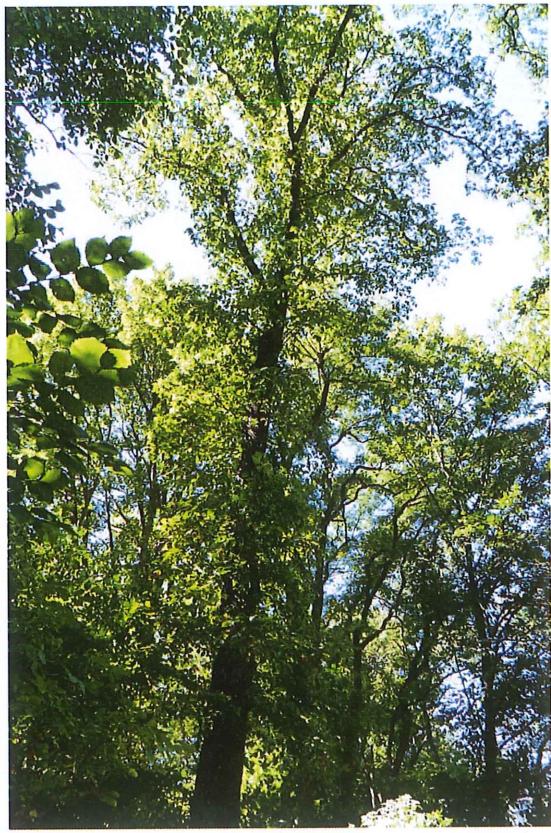
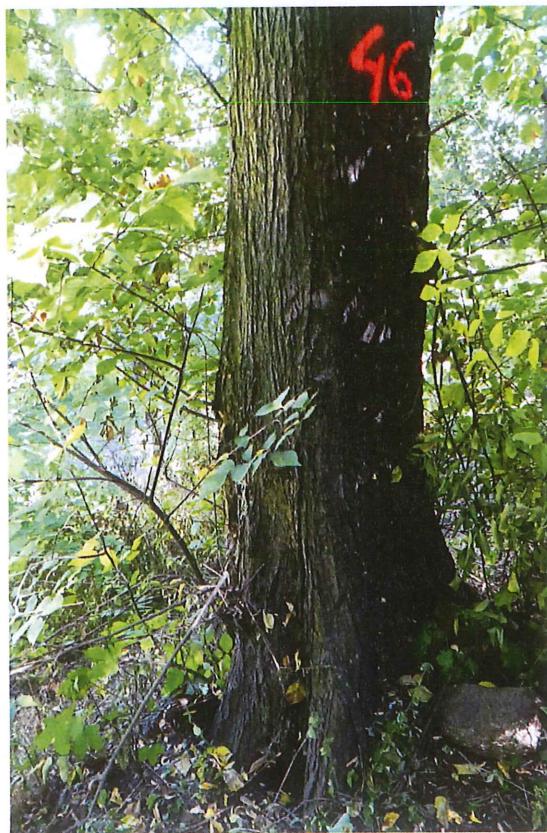
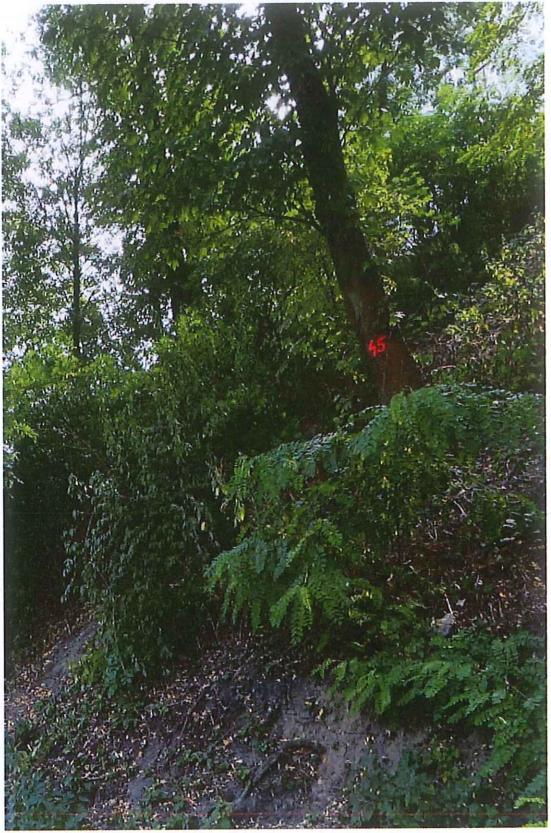

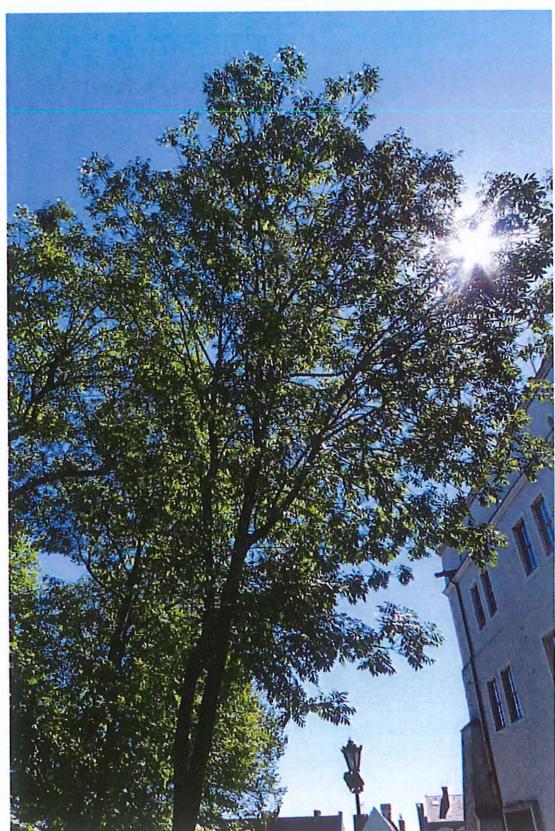
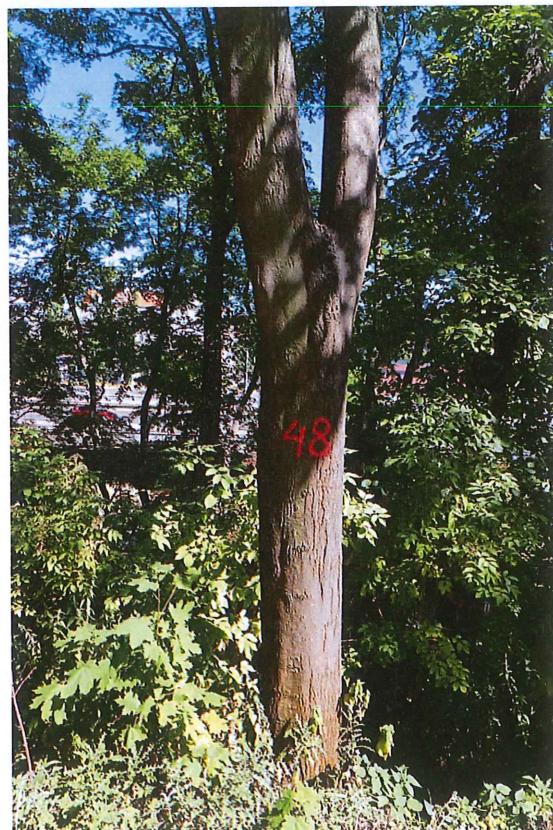
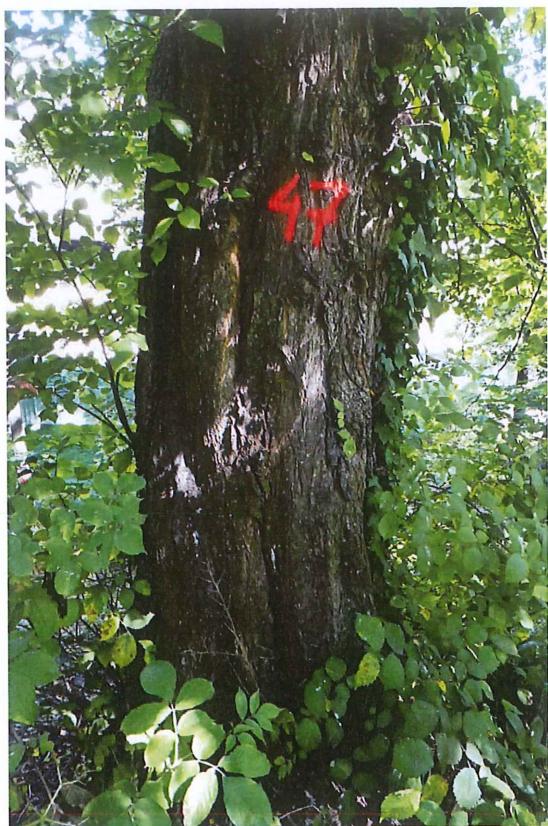

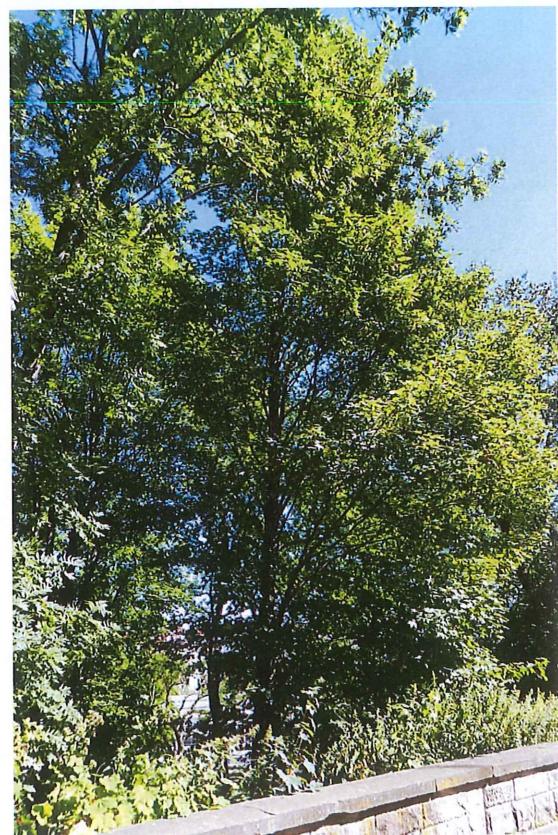
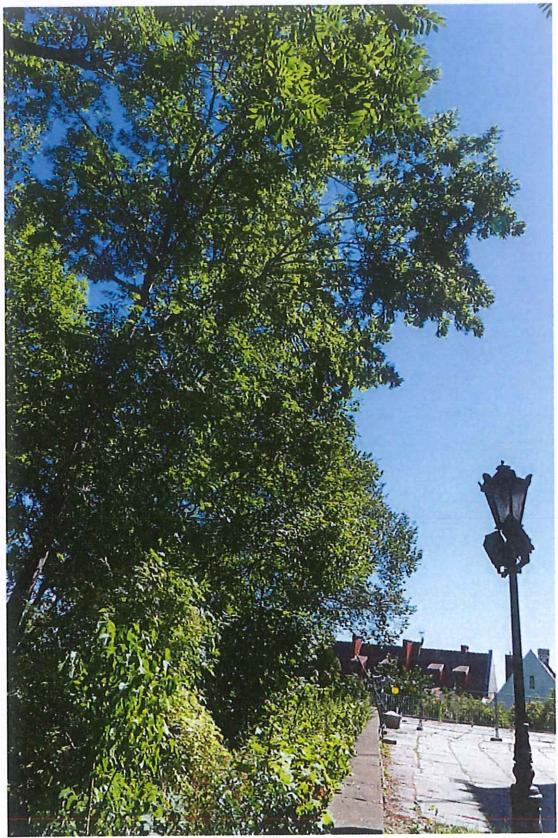
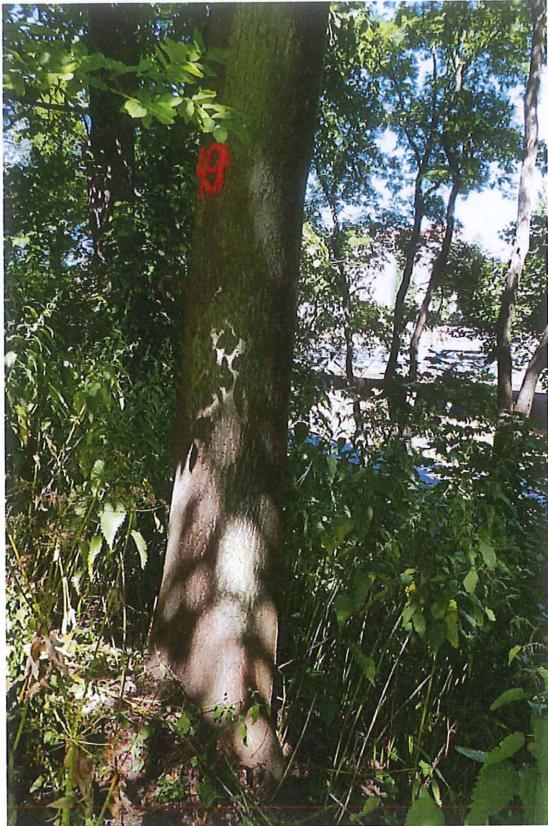

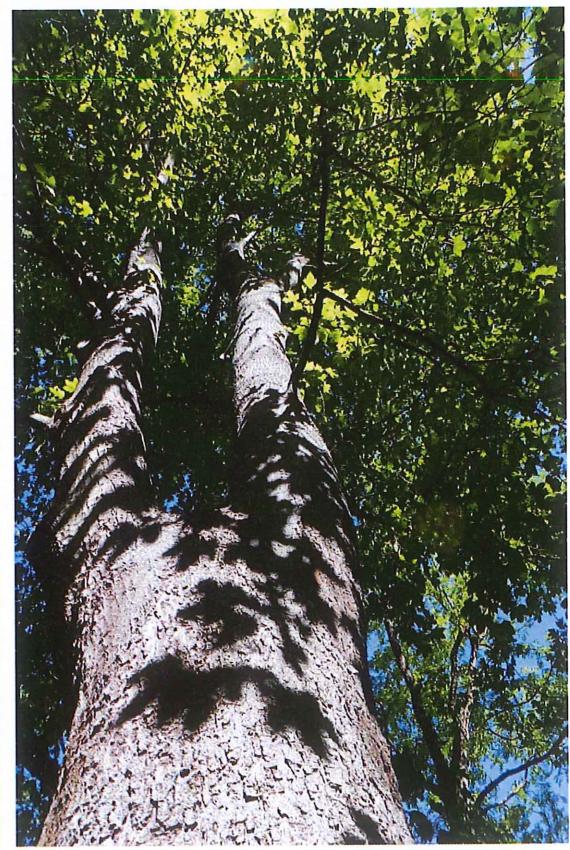
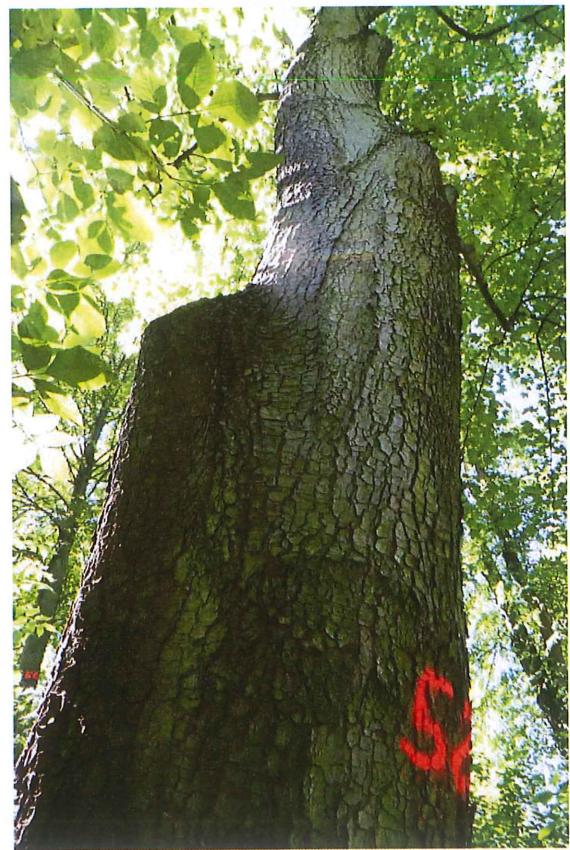
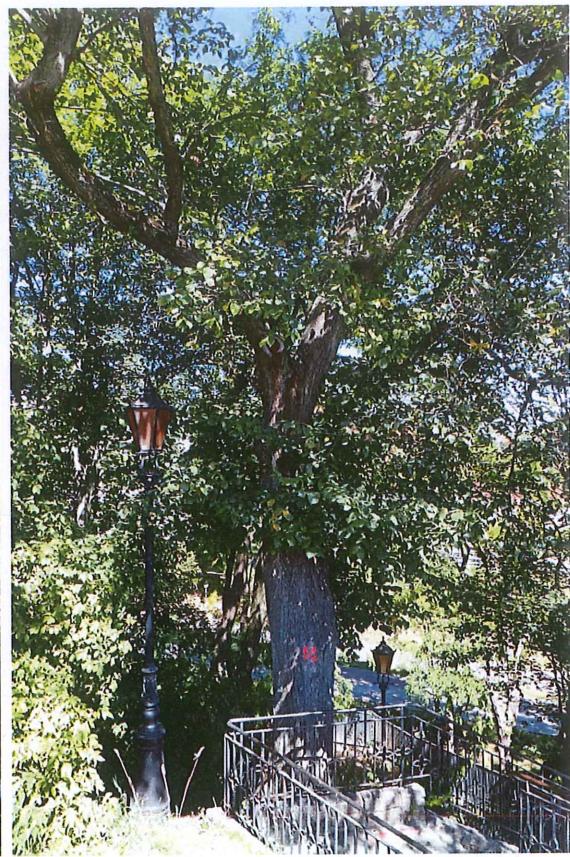

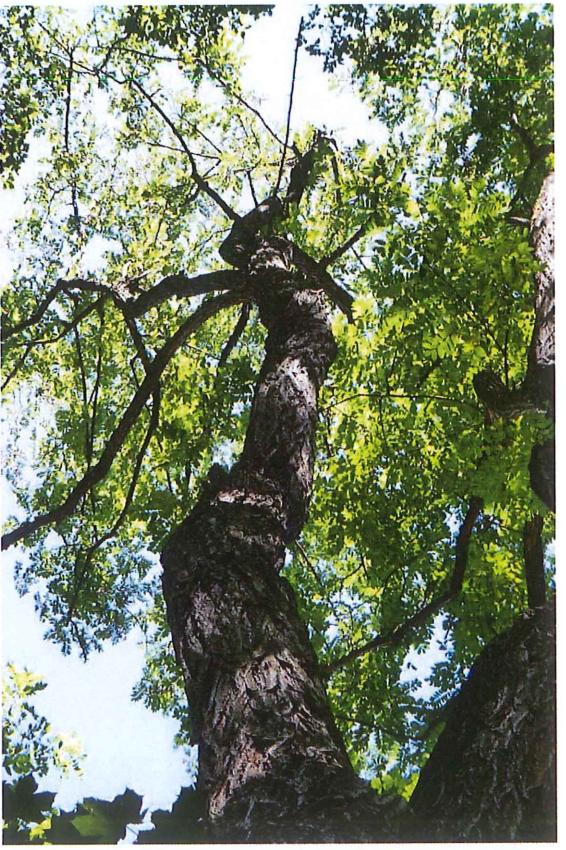
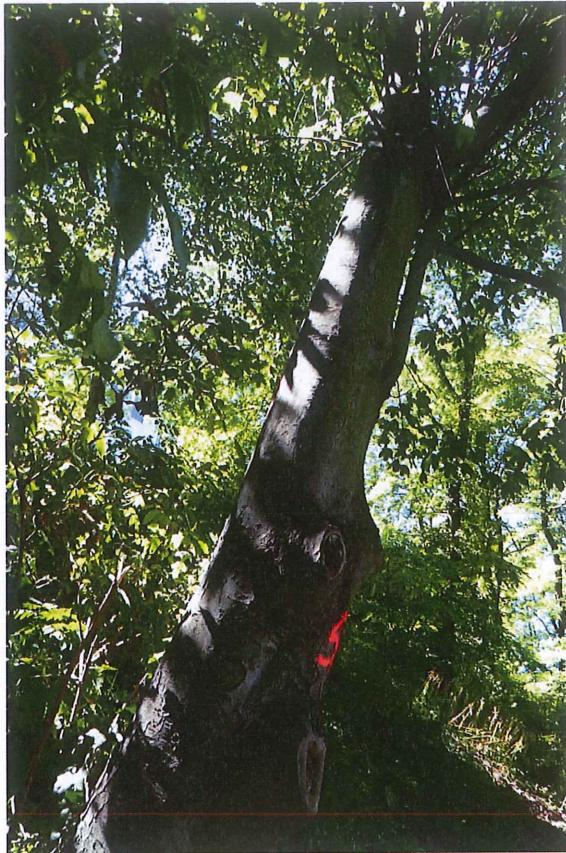

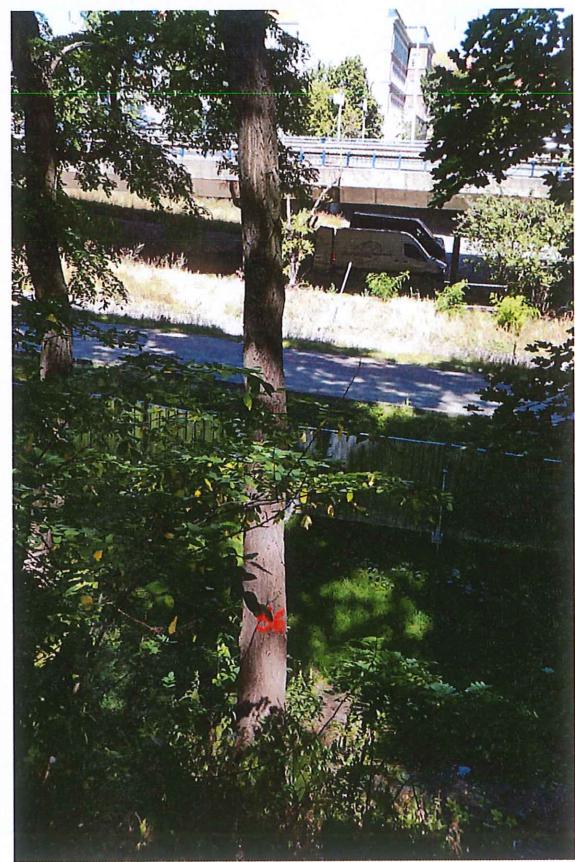
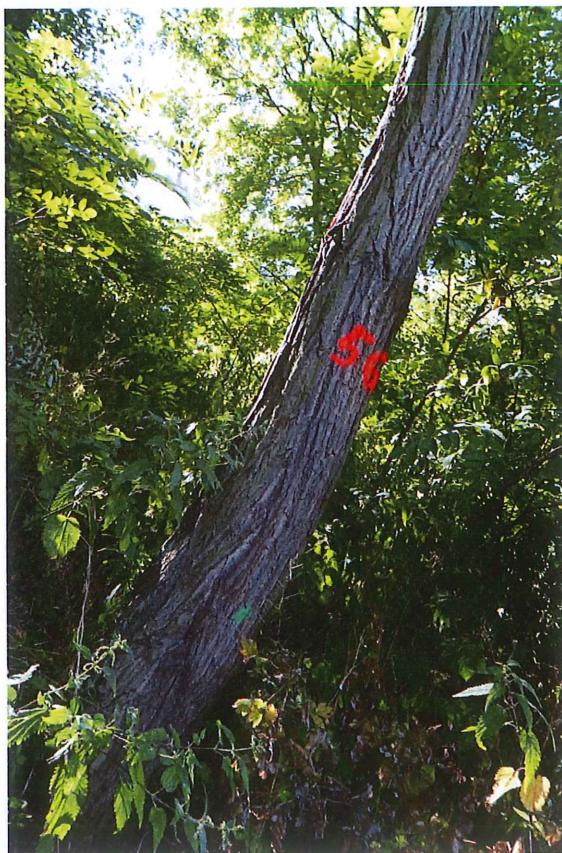
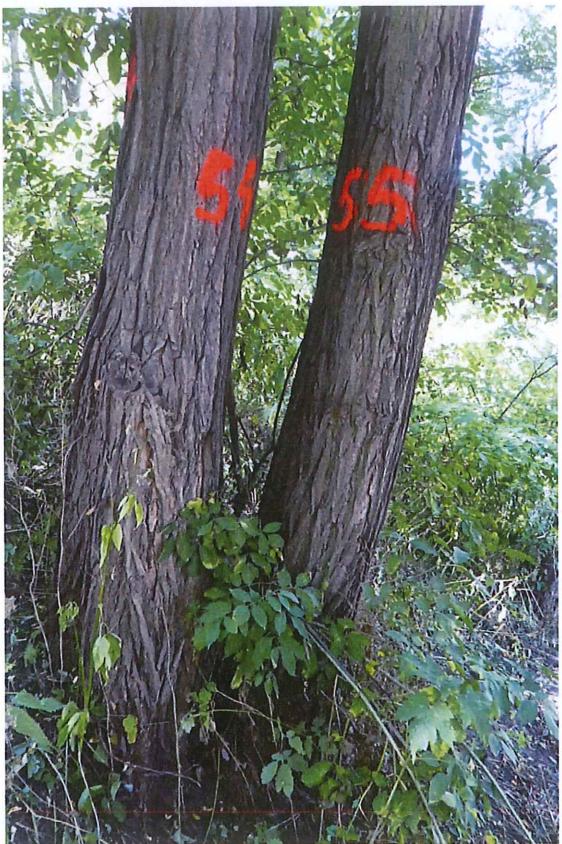

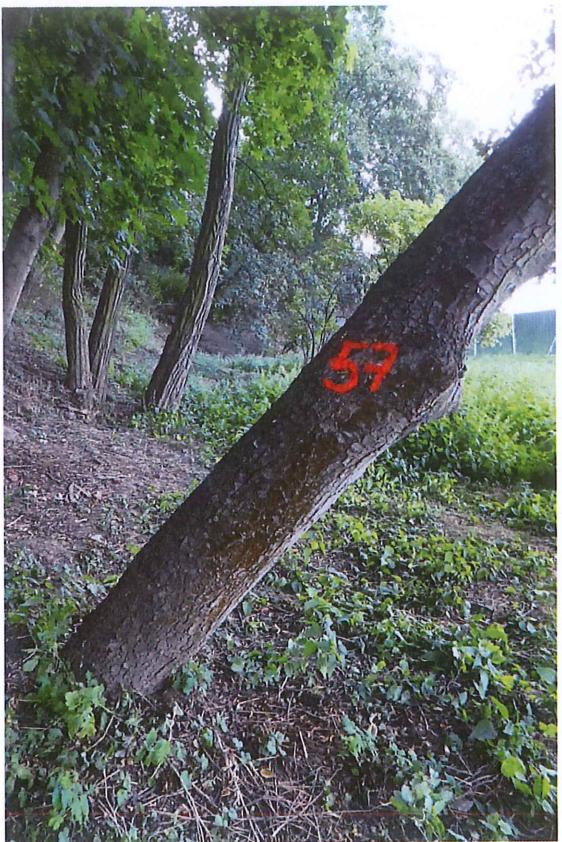

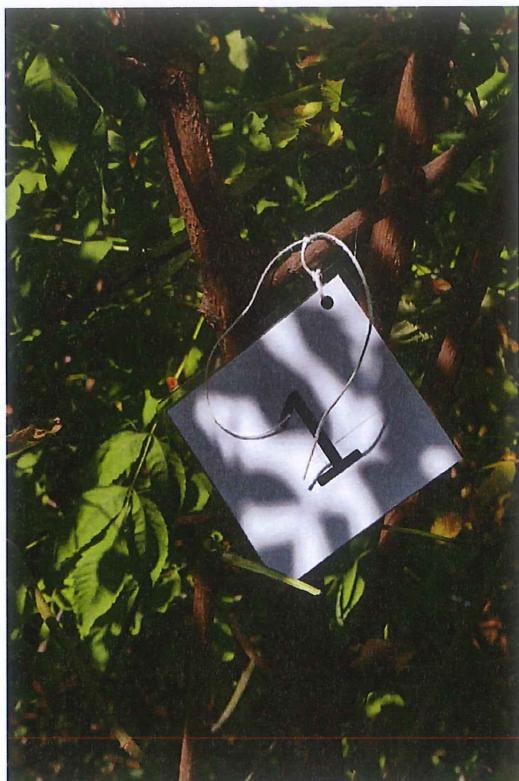

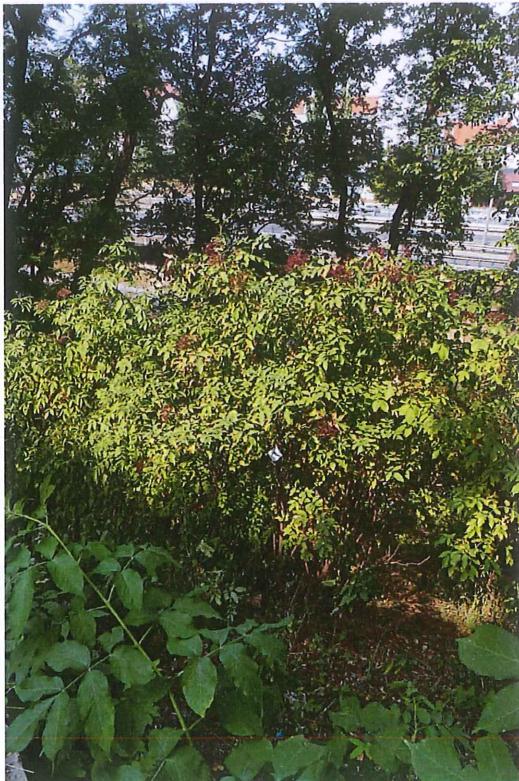

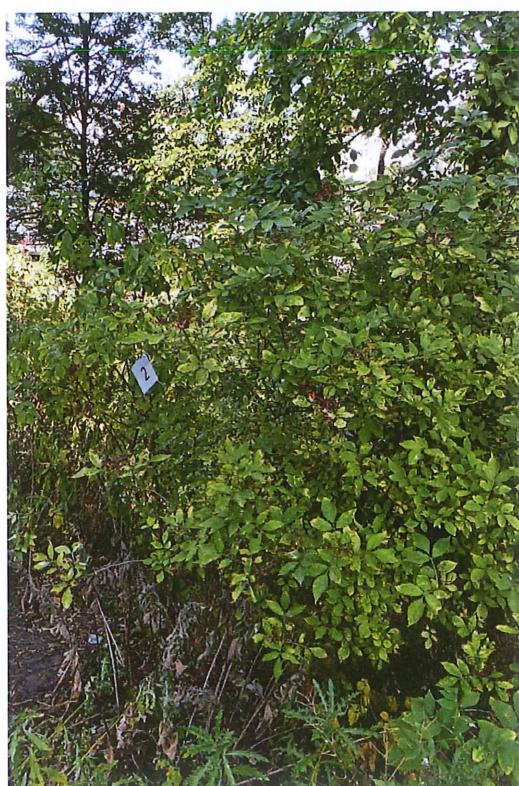
X. Dokumentacja fotograficzna krzewów.

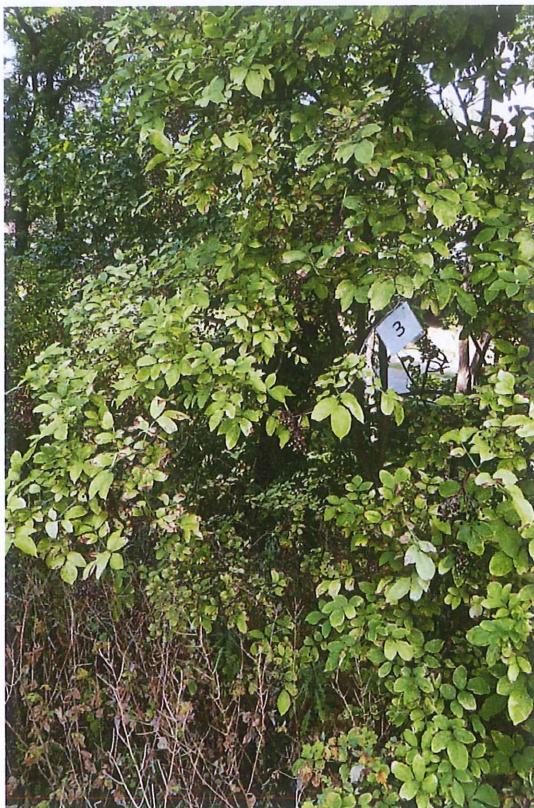

1. Bez czarny

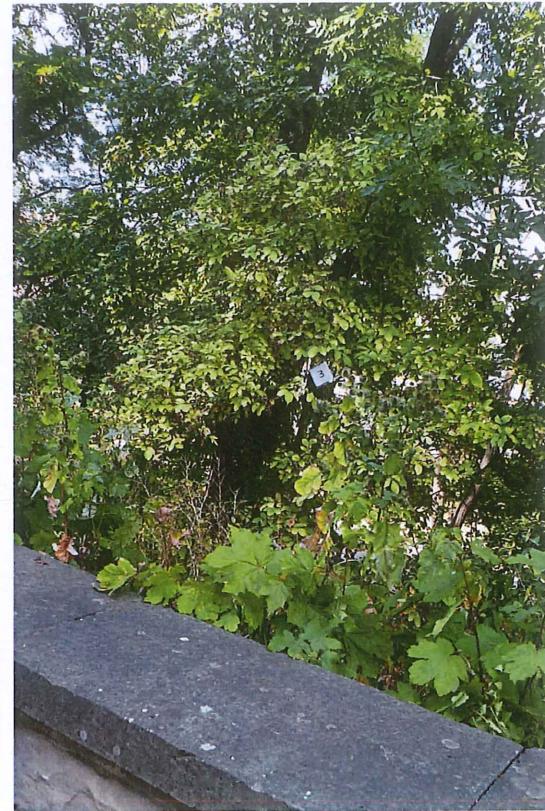

2. Bez czarny

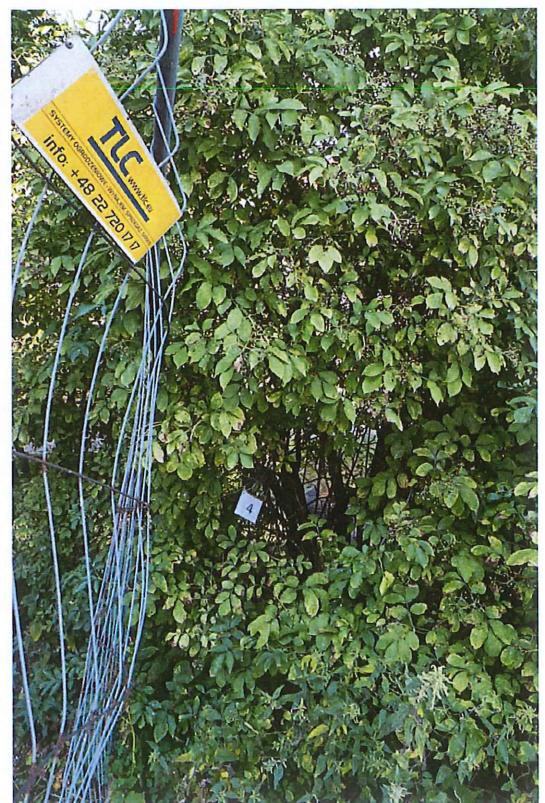

3. Bez czarny

4. Bez czarny

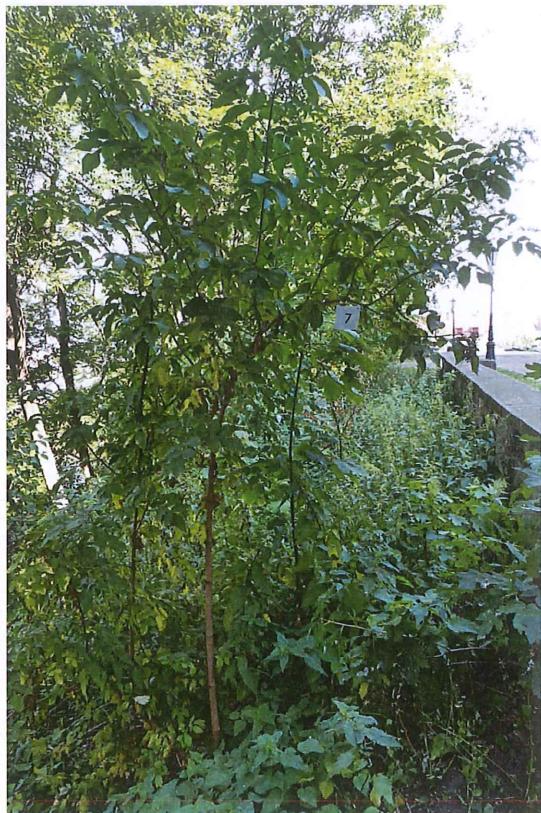

5. Bez czarny

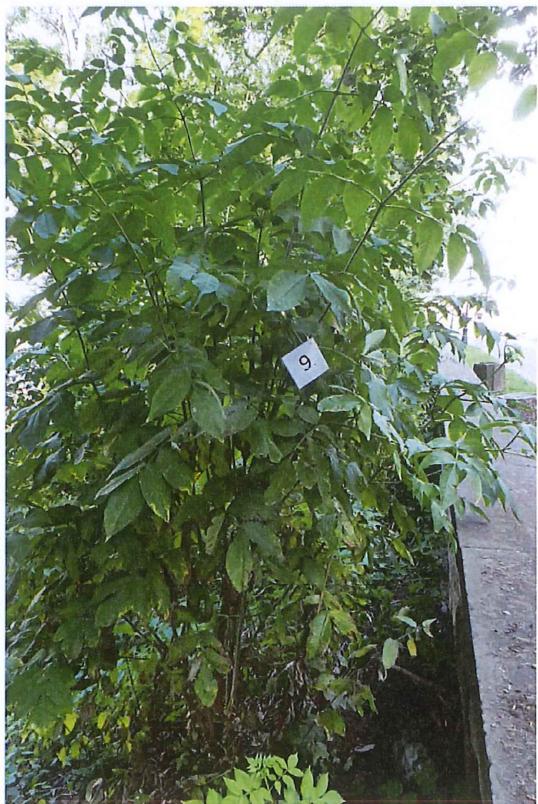
6. Bez czarny

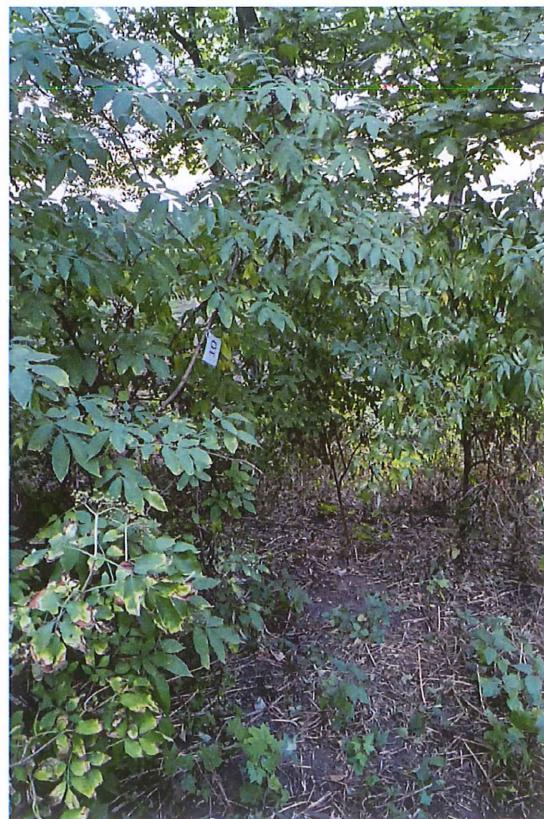
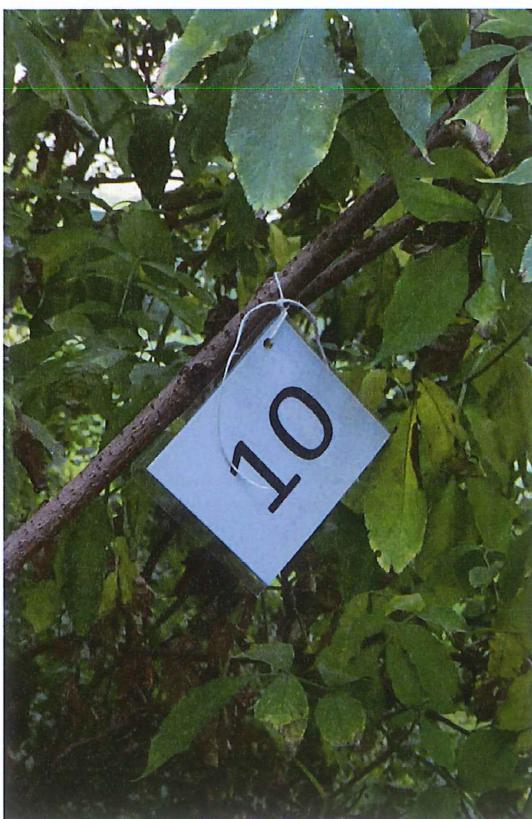
7. Bez czarny

8. Bez czarny

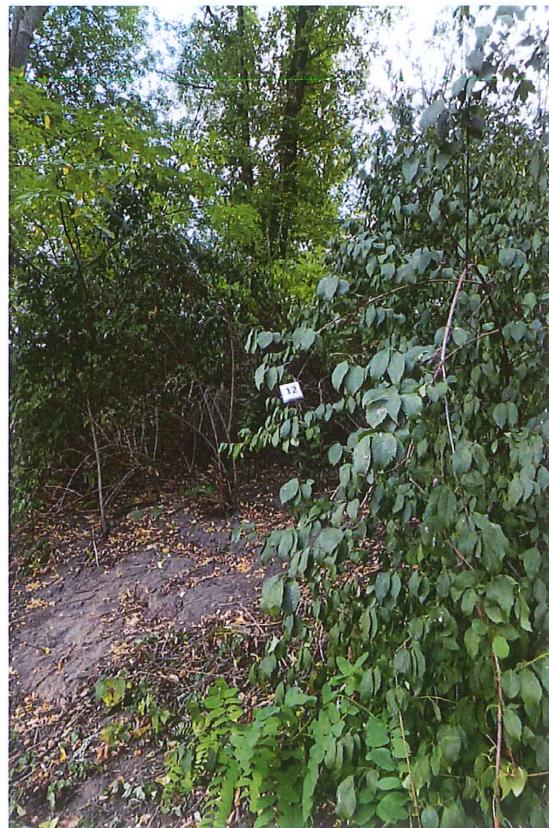
9. Bez czarny.

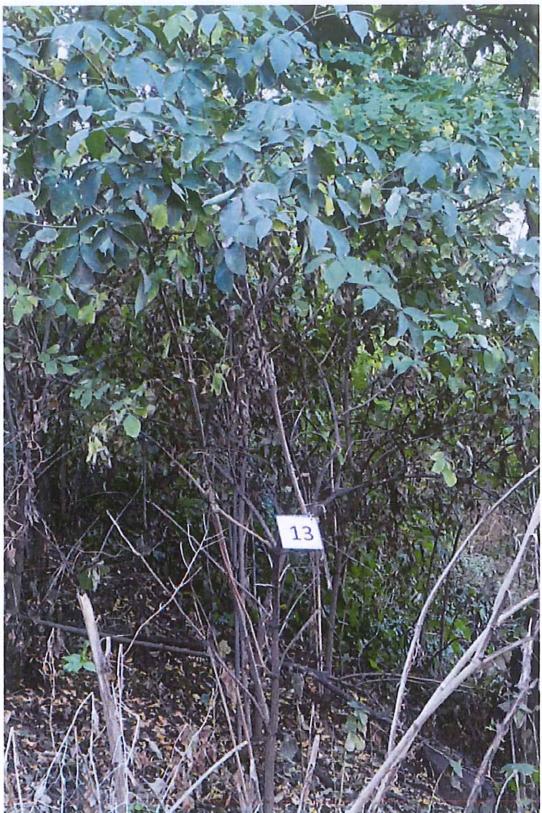
10. Bez czarny

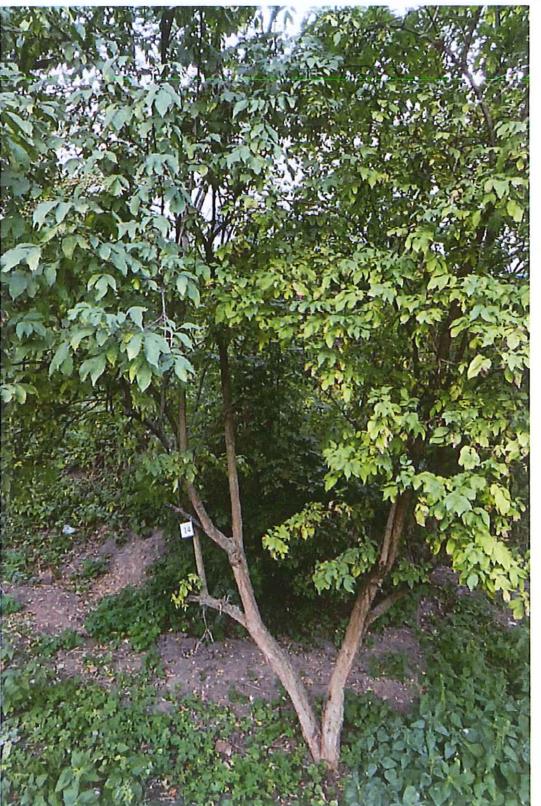
11. Bez czarny

12. Jaśminowiec wonny

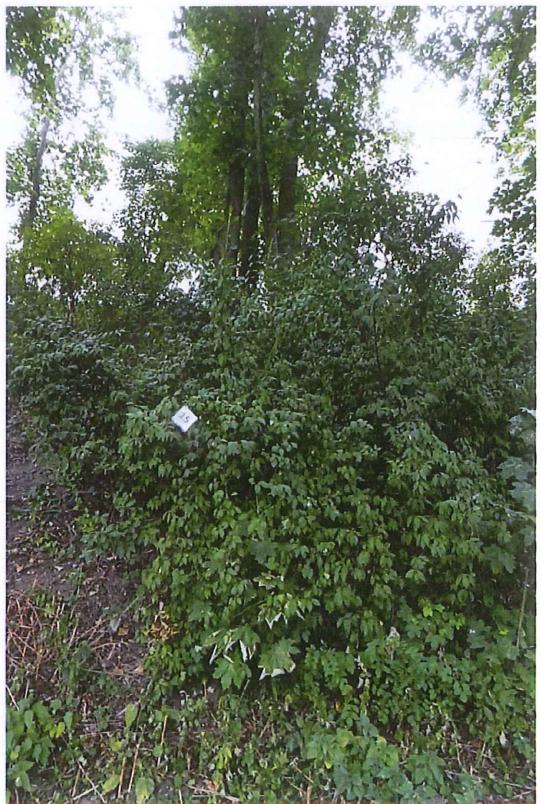
13. Bez czarny

14. Bez czarny

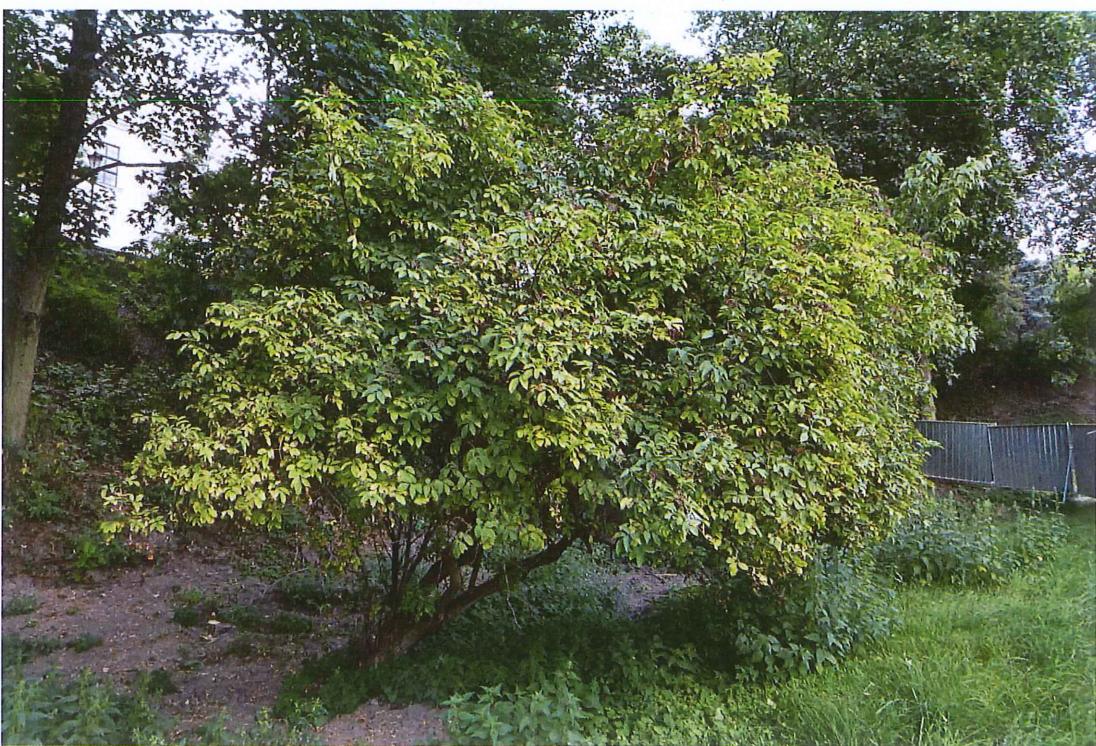
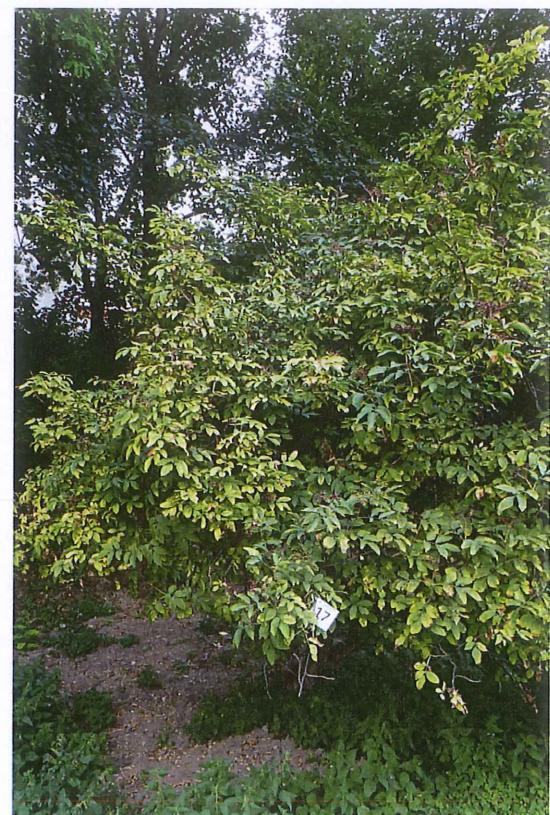

15. Jaśminowiec wonny

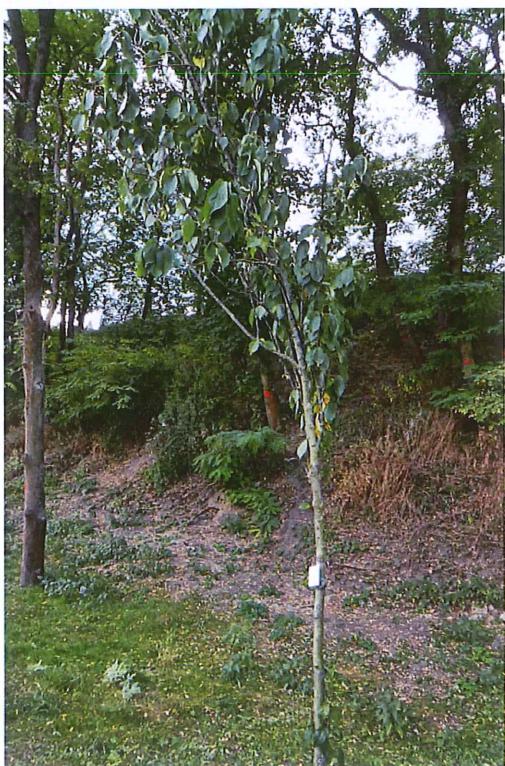
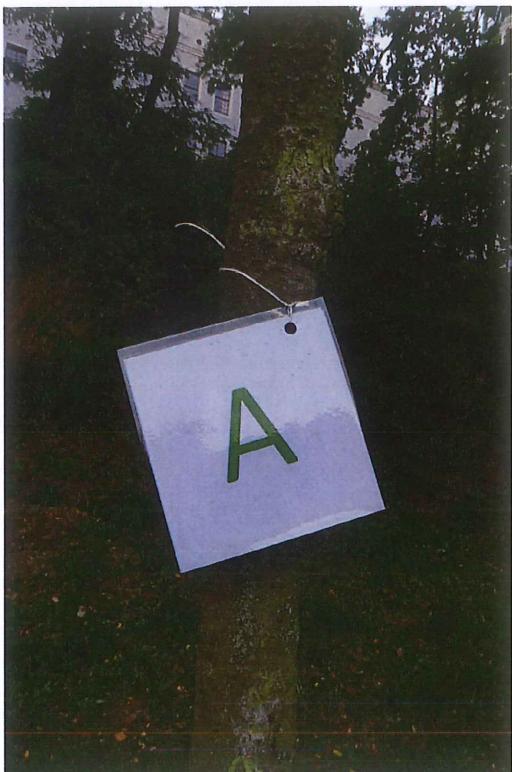
16. Bez czarny

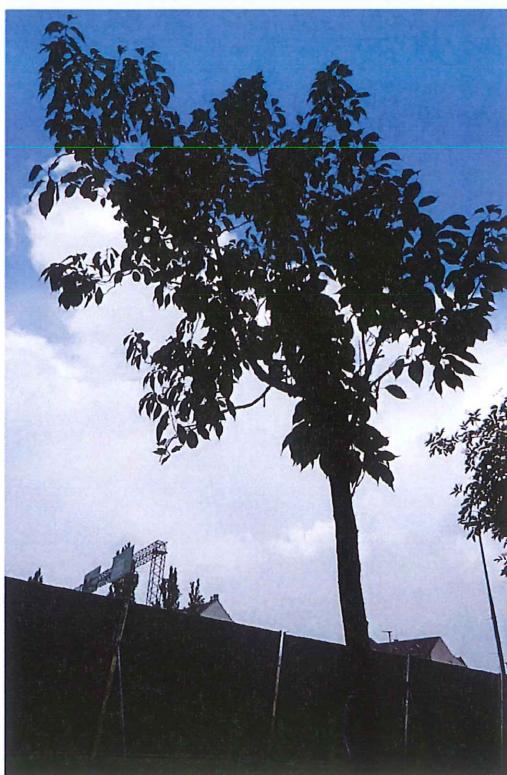

17. Bez czarny

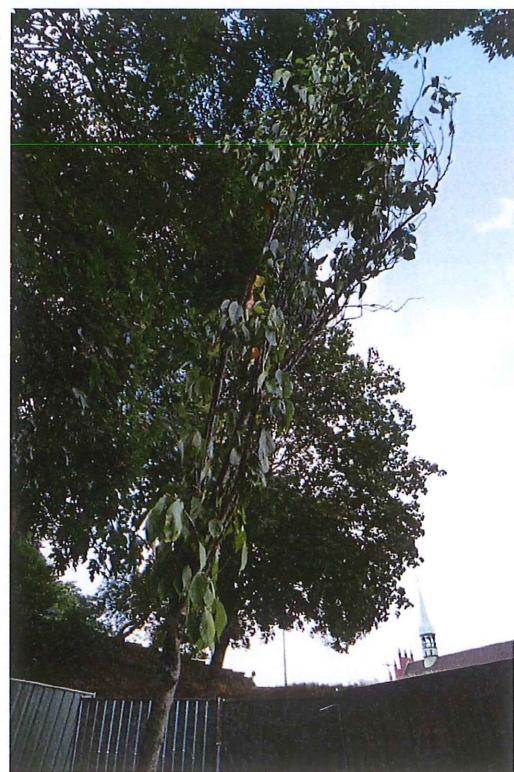
XI. Dokumentacja fotograficzna drzew do przesadzenia.

1. „A” Drzewo ozdobne z rodzaju Śliwa (*Prunus sp.*)

2. „B” Drzewo ozdobne z rodzaju Śliwa (*Prunus sp.*)

3. „C” Drzewo ozdobne z rodzaju Śliwa (*Prunus sp.*)

XII. Szkic Poglądowy Lokalizacji Zadrzewień i Krzewień do Usunięcia

